

Eiendom og feminisme

– Valen karakteriserer Marilyn French og Rosalind Miles som borgerlige feminister. Jeg synes det blir for enkelt. Ta boka til Miles - «Kvinnorna och vardshistorien». Jeg synes han tolker henne for ensidig i sitt bilde. Etter mitt syn leverer hun et viktig bidrag til analysen av hvordan kvinneundertrykkinga oppstod. Hvis en bare leser Miles, kan det se ut som økonomi spiller liten rolle, men boka er et viktig tillegg til det som er

skrevet før, Hun tar for seg utviklinga av den ideologiske undertrykkinga og maktkampen mellom kjønna på forskjellige plan, og det hører absolutt med. Å legge slik vekt på eiendommen som Valen gjør blir for entydig, hevder Toril Nustad, som er ny leder for AKPs kvinneutvalg. Dette kan du lese om på

side 11

RV-landsmøte i januar

RV skal ha landsmøte 23.-24. januar. I dette nummeret av Opprør trykker vi et forslag til dagsorden til landsmøtet og viktige opplysninger. Dessuten et forslag til manifest mot EF og EØS. Opprør ber om mer til å bli preget landsmøtet framover.

side 4-5 og 9

Forslag til RV-manifest mot EF og EØS

Terje Kolbotn har laget et forslag til nytt manifest om Norge utafor Ef og EØS. RVs landstyre oppfordrer til debatt om forslaget, og ber om forslag til forbedringer. Kolbotns forslag er gjengitt på

side 4

På tur med Marx?

Interessert? Bla opp på midtsida, hvor du blant annet finner Valen med Risotto og en oppskrift på hurtigsirkel.

Hvem er Soma?

Det kan du finne ut ved å lese Profilen på

side 2

Dra til Voss

«MARXISTISK RENESSANSE - KOMMUNISTISK OFFENSIV»

med hovedvekt på: arbeidsløse og teoriar om imperialismen

Innleiarar: Terje Valen, Pål Steigan m.fl.

Nyttig førebuingmateriale:

Videoen frå Raud Front-leiren -92 med Terje Valen og Torstein Dahle.

Seminaret vert på Voss Vandrehjem (ca. 5 min. å gå frå Voss stasjon) og prisen vert kr.400 pr.person. Dette inkluderer seminaravgift og overnatting i dobbeltrom med full pensjon.

For nærare opplysningar og påmelding ta kontakt med:

Kåre Lie, Fletre, 5710 Skulestadmo

Tlf. 05516971

Tilskipar er Voss AKP og Studieforbundet Ny Verden

RV arrangerer stor konferanse om EF og EØS

«ALTERNATIVE VEIER FOR NORGE UTENFOR EF OG EØS» - MULIGHETER OG BEGRENSNINGER

Konferanse 7.-8. november på Bredtvedt skole i Oslo. Plenumsdiskusjon, grupper og ti seminarer, bl.a. om

- En økonomi for velferd, produksjon og full sysselsetting.
- En offensiv for likestilling og kvinnefrigjøring.
- En landsbrukspolitikk på lag med naturen og den 3.verden.
- Et land åpent for innvandrere og flyktninger.
- PÅ lag med den 3.verden - en sjølstendig og alliansefri utenrikspolitikk.
- Et miljøpolitisk foregangsland.
- Utbygging av helse- og velferdstilbud.
- Strategi for fagbevegelsen.

Noen av innleiderne er: Grete Bull, Vegard Bye, Olav Boye, Torstein Dahle, Erling Folkvord, Magnhild Folkvord, Siri Jensen, Terje Kollbotn, Jon Michelet, Aksel Nærstad, Åsne Perre Persen, Olav Randen, Dag Seierstad, Heidi Sørensen, Ingvild Ås og Solveig Aamdahl.

Pris kr.100

Påmelding til RV, Gøteborggata 8, 0566 Oslo, Telefon 02- 384250.

Arrngør er Rød Valgallianse og Studieforbundet Ny Verden

Innspill

Rød Valgallianse
sin avis

Ledelsene i RV og AKP er enige i at Opprør skal være RVs avis. Jeg tror at AKP og RV har felles interesser i å utvikle Opprør fordi:

- RV er et eget parti - riktig nok med mange interessenter - et paraply-parti.

- De fleste i RV ønsker samarbeid og ikke krig. Det er ut fra et syn om at mangfoldet er RV. Ulikhetene skal brukes til å styrke, ikke splitte.

- Opprør er ikke et meldingsblad for AKP slik det i større grad var tidligere. AKP har sine egne interne blader og rutiner.

Hva skal så den redaksjonelle linja for Opprør være? Jeg oppfatter RV som et revolusjonært parti som deltar i dagskampen med det mål å styrte kapitalismen gjennom en sosialistisk revolusjon. Ut fra dette målet velges det en ledelse på landsmøtet. Redaktør/redaksjon skal være et uttrykk for denne valgte ledelsen, og bør derfor velges av landsstyret. Redaksjonen skal ikke være et senter i konkurranse med partiledelsen.

Men dette er for allment til å fungere som plattform for Opprør. Et forsøk på å konkretisere:

- Opprør skal være et redskap for å sette vedtak fra landsmøtet og den valgte ledelsen ut i livet. Det betyr et redskap for å mobilisere RVerne i EF-kampen, utveksle erfaringer for å styrke det parlamentariske arbeidet, utvikle det kvinnepolitiske arbeidet og debatten, synliggjøre arbeiderne og deres erfaringer og så videre.

Opprør skal synliggjøre erfaringer fra medlemmene for å styrke og bygge RV-organisasjonen.

- Opprør skal være et redskap for å styrke interessen for teori, inspirere og motivere til marxistiske studier og debatt om grunnleggende samfunnsforhold og årsakssammenhenger.

- I RV er det medlemmer med ulike ståsted i forhold til marxisme, revolusjon, sosialisme/kommunisme. Den redaksjonelle linja for Opprør bør være å se dette som positivt og at Opprør kan være et samlingssted for debatt og utvikling av politikk. En ikke-sekterisk og ikke-diskriminerende redaksjonell linje.

Vi har ikke hatt tid til å gjennomføre diskusjoner om den redaksjonelle linja i redaksjonen. Det har vært mer enn nok å lage avis til fristen. Derfor er det ikke lagt opp til større endringer. Skal det ikke bare bli kosmetiske endringer, men en utvikla og bedre RV-avis, må det tas over litt tid.

Min begrunnelse for at Opprør nå blir RVs barn, er at jeg tror RV har funnet en form som et samlingssted, en paraply. Hvis dette er riktig oppfatta, vil RVeren Erik Ness - som i tråd med beste paraplyiske tradisjoner har flere «hatter» - gjerne fortsette å arbeide med OPPRØR.

Erik Ness

En hel-trotskyist i RV! Profil

Kort personalia: Rune Soma, 37 år, medlem i Arbeidermaktgruppa (AMG), pappa til Bjørn (10 mnd.), ansatt som informasjonssekretær i Latimerika Gruppene i Norge (LAG).

- Hvorfor i alle dager er du medlem i noe så eksklusivt som AMG? - Fra jeg ble politisk aktiv har jeg hatt som et mål å være med på å bygge et revolusjonært, ikke-stalinistisk arbeiderparti til venstre for SV. AMG har ikke tatt mål av seg til å være kjernen i det partiet sjøl. Vi har heller sett på oss sjøl som en slags "surdeig" i en omgrupperingsprosess på venstresida. Sånn sett mener jeg at AMG har hatt og har en funksjon fortsatt. Den dagen

RV har et program som et helhetlig revolusjonært, sosialistisk alternativ, mener jeg AMGs eksistensberettigelse er over.

- Du er trotskyist. Hva er det for noe rart?

- (Lang pause.) Å gi et godt og kort svar på det her i et kort profilintervju er umulig. Men for meg er Trotski og trotskyismen viktig fordi det representerer et forsøk på å bygge et alternativ til stalinismen, og fordi de har forsøkt å analysere byråkratiseringa i Sovjetunionen, og vise at det fantes alternative utviklingsveier.

Trotskyismen er dessuten viktig fordi de prøver å bygge et revolusjonært alternativ på internasjonal basis. Kapitalen har sine internasjonale nettverk, oppbygging av et kontaktnett mellom europeiske revolusjonære organisasjoner bør bli viktig også for RV, uansett norsk medlemskap i EF eller ikke.

Regner AMG seg som trotskyister?

- Nei, AMG har aldri hatt tilknytning til noen trotskyistisk internasjonale, men en del AMGere føler seg tilknyttet den trotskyistiske bevegelsen ideologisk.

- Folk som kjenner deg godt hevder at du

Rune Soma, medlem i AMG (Foto: Arve Ottersen)

bare ytterst sjelden blir forbanna i politiske debatter. Er du hemma på noe vis eller?

- Internt i de politiske miljøene jeg fungerer i, er jeg ikke så veldig opptatt av å ri kjepphester, derfor kan jeg nok oppfattes som litt mjuk og "tilpasningsdyktig". Men jeg blir faktisk forbanna en gang i blandt, og det er når jeg opplever at noen bevisst for-

dreier fakta, snakker mot bedrevitende eller bruker organisatoriske knep i den politiske debatten.

Dessuten blir jeg utrolig aggressiv når jeg ser unge statssekretær Wygard fra Finansdepartementet på TV. Grrr!

Arve Ottersen

Utfall

Varm kakao og varme pledd

Imperialisme er rotnande kapitalisme, sa Lenin. Me ser og høyrrer dagleg kva det tyder: Det noverande og komande folke-mordet i den 3.verda, veksande 3.verden-forhold i det rike nord, omgruppering for nye kriger. Kapitalen legg no heile verda under seg. Han legg med det det materielle grunnlaget for den kommunismen som no vert mogleg, og som verda skrik etter.

Medan alle Marx sine «tesar» om utviklinga i kapitalismen vert sanngjorte, har borgarskapet for fjerde gongen i saga erklært Marx sine teoriar for daude og makteslause. Som vanleg i slike høve har

borgarskapet fått fylgje av «byrådikalarar» og særleg sjelfulle delar av «venstresida». Og venstresida har i årevis kranla om organisasjonsformer. Det har vore lite interesse for kva slags teoretisk innhald desse formene skulle omsetja til praksis. Skort på oppsummering har gjort det vanskeleg å tolka praksis i lys av ein teori som få idag studerer systematisk.

Dette er urovekkjande, for denne utviklinga skil praksis frå teorien. Og kapitalismen produserer hildringar, ideologi, skinn. Han lyg om sitt vesen, snur opp-ned på mål og midlar, trollbind forstanden og drep fornuften.

Som kommunist med hovudoppgåve parlamentarisk arbeid finn eg framferda til dei snille og greie representantane i kommunestyret heilt logisk. Dei har uendelig omsut for budsjettet. Eg har lurt på når dei vil gje budsjettet varm kakao og varme pledd. Men menneska som budsjettet skulle tena, gjev dei seg faen i. Eit døme på kapitalistisk framandgjerding. Me treng difor ein teori som forklarar slikt, som grip vesenet bak skinnet, sjølve den skinnbarlege kjernen i det rotnande liket. Marxismen er ein slik teori.

Det er ti år sidan Tron Øgrim kritiserte AKP for dårleg innsyn i

den marxistiske teorien. Han tok til orde for eit nytt teoretisk gjennombrøt, for endeleg ein gong å læra marxismen. Han hadde rett, og det er på tide at både AKP og RV tek han alvorleg. Gjer me ikkje det, vil den borgarlege ideologien over tid ta kommandoen både over praksis og organisasjonsformer. Vegen til det reformistiske helvetet er brulagt med teorilaus praktisisme.

Arne Andersen, Voss

OPPRØR

Debattorgan for AKP og Rød Valgallianse

Redaktør: Erik Ness

I redaksjonen i dette nr.:

Birger Thurn Paulsen, Pål Ravensborg-Gjertsen,
Tor Otto Tollefs

Rød Valgallianse

Gøteborggt. 8, 0556 Oslo
Telefon: 02-37 14 14
og 02-38 42 50

Opprør:

c/o Erik Ness
Steingata 10, 3257 Larvik

Er papirenes tid forbi?

Vi må gjøre det vi kan for å vise fram det raseriet som er blant folk. Vi må sørge for at om avtalen blir vedtatt, vil det gi endel stortingsrepresentanter politisk banesår, og få dem til å forstå det før avstemminga, skriver Solveig Aamdal i dette innlegget.

Imange måneder har fronten mot EØS og EF drivi opplysning. Stortingsrepresentantene har blitt tatt for seg en etter en og fått greie på hva EØS-avtalen vil bety for ulike sektorer, områder, lover osv. osv. Denne opplysningskampanja har ført til at motstanden mot EØS har gått kraftig fram i befolkninga som helhet, men har ikke fått de som sitter på Stortinget til å forandre mening.

Vi må derfor ikke bare drive opplysning. Vi må gjøre det vi kan for å vise fram det raseriet som er blant folk. Vi må sørge for at om avtalen blir vedtatt vil det gi endel stortingsrepresentanter politisk banesår, og få dem til å forstå det før avstemminga. Det virker som om det bare er redselen for egen karriere som kan få stortingsrepresentantene sil å si nei til EØS-avtalen.

Kjell-Magne Bondevik trur som kjent at Gud har skapt liv. Men på et møte i Molde opplyste han at Gud ikke har skapt alt liv. Han er derfor mot patent på det livet som Gud har skapt, men for patent på det livet Gud ikke har skapt. Trulig er det EF-domstolen som bestemmer hvilket liv som er gudeskapt og hvilket som ikke er det. For de kreftene innafor Kr.F. som på død og liv vil ha oss med i EØS spiller ikke prinsippene lenger noen rolle.

Naturligvis må vi forsette med å si hva EØS-avtalen inneholder og hva den betyr for Norge. Vi må fortsette å kreve at Stortinget sier nei til avtalen utifra det som står der og utifra det som har kommet til i avtalen etter at den var klar. Vi må fortsette å peke på hva de nye forordningene og direktiva (som enda ikke er oversatt til norsk) betyr og kreve at de som skal stemme setter seg inn i hva som faktisk står i avtalen. Vi nå kreve at det blir utreda om avtalen bry-

ter med norsk lov. Og vi må med all den krafta vi eier kreve at stortingsbehandlninga av avtalen blir utsatt. Men dette er ikke nok.

I tida fram mot stortingsbehandlninga må vi gå til ulike demonstrasjoner og aksjoner for å vise fram fortvilelsen og raseriet vårt. Når det gjelder hva vi kan finne på er det bare fantasien som setter grenser. I jobbinga med dette må vi samarbeide med alle de som er mulige å få med, spesielt er det viktig å få med ungdom.

Ja-sida anklager nei-sida for å være udemokratiske fordi vi ikke vil godta et knapt nei-flertall. Vi må få klart fram hvem som er de udemokratiske kreftene. Før forrige stortingsvalg blei det sagt at Norges forhold til EF ikke skulle forandres i perioden. Nå er det nettopp det de gjør. I tillegg er det udemokratisk å knytte oss til en allianse på en måte som klart er i strid med grunnloven. Og vi nektes folkeavstemning om saka. EØS-avtalen skal presses gjennom på kortest mulig tid til tross for at motstanden i befolkninga øker sterkt. Det er derfor ikke vi som er de udemokratiske kreftene i denne kampen.

Innafor Nei til EF er det uenighet om hva vi skal gjøre viss avtalen blir vedtatt. Enkelte mener at vi da skal forene kreftene mot EF-medlemskap og glemme EØS-avtalen. For motstanden mot EF er dette ei dødslinje. Uten at vi står på for å få en eventuell avtale oppsagt igjen, vil det etterhvert bli en oppgitt i folket over alt det som avtalen fører med seg. Samtidig vil de som sier at vi må inn i EF for iallefall å få en bit innflytelse få et poeng som mange vil bøye seg for.

Det er to måter vi må slåss imot en vedtatt EØS-avtale på. Enten kan vi gjennom Stortinget protestere på

alle lovendringer og forverringer som avtalen fører med seg. Eller vi kan reise kravet om at hele avtalen må sies opp så fort som mulig. Når det gjelder innflytelse på Stortinget vil vi i forhåpentligvis ha en representant. Det vil og være andre på Stortinget som vil si opp avtalen. Men jo lenger politikerne har administrert avtalen, jo flere vil det være som godtar den viss det ikke hele tida er et press utenifra for å få avtalen oppsagt igjen. Det er derfor viktig at Nei til EF holder fast på kravet om at avtalen skal sies opp.

På siste rådsmøte blei denne linja vedtatt. Samtidig er det folk innafor Nei til EF som vil ha EØS-tilhengere inn i styret i organisasjonen. Jeg kan ikke forstå at det er mulig å tru at de som er for avtalen lojalt vil arbeide for å få avtalen oppsagt igjen. Derfor er det viktig at vi går inn for at tilhengere av EØS ikke skal inn i styret eller rådet. Kampen mot EØS må fortsette også viss den skulle bli vedtatt, ikke av såkalte taktiske grunner lagt i en skuff.

Det franske nesten-nejet har ført til at hele Maastricht-avtalen er under politisk press. Viss denne avtalen faller vil det komme fram ideer om at EF ikke så ille som vi har sagt og at vi må inn i EF for å hindre at avtalen noen gang blir vedtatt. Det at avtalen er så usikker som den er nå blir framstilt som et bevis på at EF tross alt ikke er så udemokratisk som vi har hevda. Da blir det vår oppgave å vise at dette er en kamp mellom kapitalister og imperialister. Men måla deres går lenger enn å bli en handelsblokk som skal kjempe mot de andre store blokkene og bygge tollmurer mot de som sulter i den tredje verden.

Tyskland må ved en union i Europa gi slipp på Deutchmarken. Dette ønsker de i utnagspunktet ikke,

Solveig Aamdal er leder i AKP
(Foto: Erik Ness)

men går med på det for å få til en militær union. Dette arbeidet vil ikke stoppe opp sjøl om Maastricht-avtalen skulle falle sammen. Det tysk-franske samarbeidet vil fortsette, Vestunionen vil fortsette og knivinga mellom EF og USA på det militære området vil fortsette. For oss som et kommunistisk parti er det viktig å se denne utviklinga og å sette den i sammenheng med utbygginga av en militær supermakt i Europa.

Natos vedtak om utvidelse av operasjonsområdet sitt og muligheter for gjennom det å beordre norske soldater til å dø i land de knapt har hørt navnet på er det bare vi som kan sette i sammenheng med EFs planer om en militær union. Vi må vise at i kampen mot den internasjonale monopolkapitalen er den militære delen av EF/EØS-politikken viktig.

Finanskrisa både i Norge og i utlandet har vist mange hvor uegna kapitalismen er til å styre. Det blir klart for flere og flere at kapitalismen har spilt fallitt. I Sverige ser vi ei rasering av velferdsstaten som har tatt så kort tid at en kan bli svimmel av mindre. I Norge har vi fått den nye Kleppe-pakka som legger planer for den samme raseringa i Norge. Krisa skal nok en gang betales av de som har minst fra før. Dette er det også vi som må komme

fram med, både innafor fronten og ellers.

Kampen mot EØS er ikke tapt. Hvilken taktikk Nei til EF skal ha framover viss avtalen bli vedtatt er ikke klar. Sammenhengen mellom finanskrisa, EF, de militære planene og krigen i det tidligere Jugoslavia er det vi som ser.

I diskusjonen om hvorvidt vi kan godta et knapt ja til EF, er det ingen andre enn oss som snakker om hvem det er som er fienden og hvilke maktmidler de rår over. Hovedfienden er ikke Gro, den er den internasjonale monopolkapitalen. Det er ikke vanskelig å forestille seg at borgerskapet en måned før en folkeavstemming vil få til kaptialflukt, renteoppgang osv. for å kunne si at vi må inn i EF for å redde landets økonomi og sikre arbeidsplassene. Viss det fører til at mange nok blir redde, kan vi få et flertall for EF-medlemskap.

Alt dette viser at AKPs kamp mot EF/EØS er en kamp som går langt utover det å stoppe norsk medlemskap i EØS eller EF. Vi må få fram at det eneste alternativet til det som skjer nå er sosialisme.

Solveig Aamdal

Nei til salg av Norge

16 OKTOBER skal EØS-avtalen opp i Stortinget. I dag er det 21 september. Det er kun 4 uker igjen før det norske storting frivillig gir fra seg råderetten over den økonomiske politikken.

Fra 1.1.93 er det da en prosess i gang som virker nesten umulig å snu. De 4 friheter får forrang framfor alle nasjonale lover i hele EF-EFTA-området. Virkeliggjøringa av Romatraktaten med gjennomføring av det indre marked vil mer effektivt enn noen hær forme Europa i sitt bilde. Kapitalen vil flyte fritt der det er mest profit å hente. Dette vil tvinge fram en felles pris på arbeidskraft, skatter, avgifter og sosiale go-

der. Ikke til et gjennomsnitt av det som er i dag, men til laveste standard. Den profitten EF-kapitalen regner med å få ut av dette vil vanlige folk måtte betale dyrt. Dette blir et aggressivt EF, et EF som har det travelt med å lage union og Europahær.

Danskene stemte nei til Maastricht-avtalen. 49 % av franskmennene gjorde det samme. Svært mange tror at dette vil bety at unionen må utsettes, kanskje legges på is. Andre tenker seg en indre kjerne bestående av Tyskland, Frankrike og Be-Ne-Lux-landene, mens de andre får særretter, får beholde sin nasjonale valuta og statsborgerskap.

Men hva betyr det egentlig, så lenge de ikke kan kontrollere kapitalen, ikke beskytte eget næringsliv. Da vil kapitalen tvinge sin vilje gjennom, på en mer grusom måte enn noen union.

For unions-tilhengere har jo rett. Når de nasjonale lover som er bygd opp for å regulere kapitalen og mildne de verste utslaga av markedsøkonomien, med ett slag feies bort uten at det kommer noe i stedet, så er det rett og slett ikke til å leve med. Et fritt marked krever en valutaunion, alternativet er stadige valutakriser. Det frie marked krever overnasjonal styring, innføring av minstestandarder på helse, miljø og

sikkerhet. Alternativet er barbari.

Derfor er det en helt umulig politikk å godta det frie marked, men si nei til Union, slik sosialister i EF og sterke krefter i den danske folkebevegelsen mot EF. Når det frie marked er gitt, blir en i praksis tvunget til å kjempe for overnasjonal styring når virkningene melder seg.

EØS er en enda mer umulig situasjon. Her har du ikke en gang den formelle innflytelsen som et medlemskap gir. Se på den paniske måten den norske regjering rett og slett er hensatt til den samme maktesløse situasjon som fagforeninger ofte opplever, å måtte drive ren lobby-

virksomhet i forhold til et oljedirektiv som vil frata oss råderetten over vår viktigste ressurs.

Det indre marked (EØS) er ikke bare veien til EF for oss, det er veien til UNION i EF. Å bygge EF-motstanden i Norge eller Union-motstanden i EF på dette grunnlag er umulig. Derfor må Nei Til EF bygge EF-motstanden på at vi skal ut av EØS. Ved sortingsvalget må vi ikke bare sikre et tilstrekkelig antall EF-motstandere, vi må slåss for å få et flertall av EØS-motstandere.

Arne Byrkjeflot

RV-manifest om Norge utenfor EF

Landsstyret går inn for at landsmøtet i januar skal vedta et dokument med RVs hovedsyn på hvordan Norge kan og bør utvikles utenfor EF og EØS. Landsstyret har tidligere bedt flere grupper om å utarbeide forslag som kan behandles i organisasjonen fram til landsmøtet.

I landsstyremøtet i september hadde det kommet inn ett forslag - forslaget fra Terje Kollbotn (står dette nummeret av Opprør). Landsstyret synes det er et godt utgangspunkt for debatten framover, og mener det har en god form. Landsstyret mener at et slikt program bør streke opp hovedprinsippene og ikke detaljformulere en rekke krav.

I debatten på landsstyremøtet kom det også fram kritikk av deler av innholdet og det ble på-

pekt viktige områder som manglet (Nedenfor gjengis noen av disse synspunktene.).

Landsstyret oppfordrer gruppene til å diskutere forslaget til Terje Kollbotn, og til å utarbeide nye forslag.

Forslag til forbedringer

Her følger noe av kritikken og forslag til forbedringer av Terje Kollbotns utkast til manifest om Norge utenfor EF og EØS som kom fram på landsstyremøtet.

* Arbeiderklassen og folket står i en defensiv posisjon hvor det viktigste er å forsvare tilkjempa rettigheter, og ikke å slåss seg til bedre forhold. Å forhindre forværringer vil derfor bety viktige seire i dag. Det må sies noe om det i innledninga til manifestet.

* Kvinnene er så si fraværende i forslaget. Hele manifestet må gås gjennom slik at kvinners situasjon og viktige kvinnekrav kommer inn på flere punkter, - det gjelder bl.a. kvinnelønn, forsvar av normalarbeidsdagen, utbygging av helse- og sosial- tjenester.

* Det må stå at RV går inn for at Norge skal

meldes ut av NATO og ikke være tilknyttet Vestunionen. Det må også stå at vi er i mot at norske tropper skal kunne brukes utenfor NATOs grenser i dag i NATO-regi, og i mot å bruke norske tropper under FN-flagg til å forsvare USAs interesser.

* Det bør inn at helse- og sosialpolitikken i EF i sterk grad bygger på private løsninger og avtaler mellom partene i arbeidslivet - ikke offentlige ordninger. Må få fram våre krav om at alle har rett til trygghet og omsorg.

* Omlegging av fiske- og landbrukspolitikken må inn som sentrale punkter. Vi må gå inn for økologisk landbruk og økt sjølberging, for kystflåten og mot trålere.

* Spørsmålet om å vinne tilbake norsk sjøbråderett bør sees på i flere punkter.

A.N.

Bruk manifestet aktivt i EF/EØS-kampen

Av Pål Ravnsborg -Gjertsen.

Terje Kollbotn understreker i et følgende brev til landsstyret i RV at utkastet hans er et førsteutkast, og at både nye utkast og aktiv behandling i RV's organer og grupper må til om vi skal få fram et fullgodt manifest til RV's landsmøte i januar. Og det reiser seg mange spørsmål når vi nå skal igang med behandlinga.

Skal vi ha et kortfatta, skarpt manifest, 4-5 A4-sider, eller et mer omfattende dokument? Skal målet med manifestet være at det kan spres til mange, leses og diskuteres aktivt utad, eller skal det »ligge i bønn» for RV's politikk og brukes mer på kammerset, som utgangspunkt for RV's Nei til EF/EØS-politikk rundt omkring i landet?

Terje sjøl tenker seg et kort, skarpt manifest som brukes aktivt. Han tenker også at RV skal gå ut med manifestet og invitere til bredt politisk samarbeid om manifestets mål. Det er på den andre sida viktig å diskutere om det i det hele tatt er riktig for et revolusjonært sosialistisk parti å utvikle et konkret politisk program for et Norge, som fremdeles vil være et kapitalistisk land, også utenfor EØS/EF. Debatten om disse spørsmålene, og andre, er viktig for å skape klarhet i hva vi ønsker med manifestet vårt. De svarene vi kommer fram til vil bety svært mye, både for innhold og utforming av manifestet.

Det er «god gammel tradisjon» i venstremiljøer at behandling av politiske plattformer gjøres etter addisjonsmetoden. Det vil si at man tar et utkast, at en del mer og mindre glupe hoder finner ut hva som mangler, og at dette så legges til. Det er ikke vanskelig å behandle Terjes utkast på denne måten, og ende opp med et «kortfatta, skarpt manifest» på 15-20 sider som skal «leses og brukes aktivt av mange». Men er det det vi ønsker?

Terjes forslag har ti punkter om EF/EØS med RV's svar. Har han de ti viktigste punktene? Kan de innvendingene som allerede er kommet (se landsstyremøtereferatet annet sted i Opprør om saken) innarbeides uten å sprengre den ramma Terje foreslår hvis ikke hele utkastet vurderes?

I 1972 vant vi folkeavstemninga om EF-medlemskap uten at noe forslag til en helhetlig politikk for Norge utenfor EF fantes. Etter det er Norge blitt tilpasset EF på alle bauger og kanter. Mange mener derfor at vi trenger et program nå, og at RV bør gå i spissen for å lage det. Terjes forslag til manifest er en oppstart på et slikt arbeid. Ønsker RV å gå videre med saken? Alle RV-gruppene bør vurdere det grundig.

Ønsker mange EF-motstandere utafør RV også et slikt program? Vi må spørre dem. Vi kan «prøve ut» Terjes utkast også utafør RV. Med andre EF-motstandere vi kjenner, i den lokale Nei til EF-gruppa, og blant folk på arbeidsplassene og i fagforeningene lokalt.

På RV's konferanse om Alternative veier for Norge utenfor EF/EØS den 7. og 8. november, vil en eller flere grupper ta for seg Terjes utkasttil manifest særskilt, og jobbe med det. Vi håper det vil gi ekstra fart i debatten rundt omkring i RV-gruppene, og gi RV's landsmøte i januar neste år et bredt behandla manifest om vår politikk for Norge utenfor EF/EØS å ta stilling til.

Synspunkter om nominasjonsarbeidet

Før vi begynner å diskutere navn kan det være lurt å tenke gjennom hvilke mål vi har for sammensetninga av en ny ledelse - så å si å sette nominasjonsarbeidet inn i en politisk sammenheng. Dette er et enkelt for-søk på å samle tankene:

1) I mange kommuner har RV representanter som er veldig godt synlig for folk - som politikere og som ledere i kampen mot Makta. Dette er hovedgrunnen til at den revolusjonære bevegelsen til tross for mange års tilbakegang, er blitt et reelt (lokal- politisk) alternativ for flere enn før.

Det er selvfølgelig en mye vanskeligere oppgave å slå gjennom i nasjonal målestokk. Ikke dessto mindre er dette nødvendig om RV skal kunne begynne å fylle det voksende rommet til venstre for SV. Greier vi ikke det blir vi slukt. Jeg mener det delvis er »linjefeil» (internisme, undervurdering, amatørisme) som har gjort at vi ikke har hatt større riks-

politisk gjennomslag - og at vi må ha (ei gruppe) folk i ledelsen med evne og armslag til virkelig å slå gjennom på den riks- politiske arenaen.

2) Målet er å utvikle RV fra en valgallianse til et slagkraftig og »komplett» parti. Det vil ihvertfall stille følgende krav til ledelsen:

- Det må være et flertall av folk som har tid og krefter til å legge ned mye arbeid.

- Ledelsen må bruke mest tid og erfaring til å utvikle politikk og taktikk på de kampområdene som er viktigst for folk: EF, arbeidsløshet, miljø, fordelingsproblemer.

- Ledelsen må ha evne til å oppsummere, nyttiggjøre seg og spre erfaringene fra det framskredne kommunepolitiske arbeidet - og å støtte opp om dette.

- Ledelsen må legge til rette for et langsiktig teoretisk- strategisk arbeid - og propagandere for demokratisk og økologisk sosialisme.

- Det må være folk til å lede ulike felt: organisasjon, faglig, ungdom, kvinne, miljø etc. Disse må lede gjennom utvalg og nettverk.

- Det må utvikles et aktivt »diplomati» i forhold til ulike miljø som vi på kort eller lang sikt har håp om å vinne for RV- partiet.

3) I RV er det nå reelt sett mer eller mindre klare politiske tendenser som står mot hverandre - og som nominasjonskomiteen må ta

hensyn til og behandle åpent.

- Jeg er uenig med dem som sier at medlemmer av AKP eller andre grupper er diskvalifisert for bestemte tillitsverv, og mot formelle regler for hvor godt de kan være representert. Men: Det er tull å ha mange i ledelsen som slåss mot å utvikle RV til et parti eller som bruker hoveddelen av kreftene sine til å bygge et annet parti.

- Jeg er mot å forhandle fram kompromisser mellom »blokker» - som gjør at LM må sluke hele pakker.

-Jeg mener vi må ta rimelig hensyn til styrkeforholdet mellom tendensene, men at det bare er sunt med noen kampvoteringer under valga.

4) Nominasjonsarbeid vil alltid være balansering mellom ulike interesser, slik også nå. Det må tas hensyn til klasse, kjønn, distrikt, alder osv. Men jeg er mot flere formelle kvotekrav enn kjønnskotering. Samtidig må vi unngå enslige svalerrepresentanter. Vi må passe på at ikke summen av »kvotekrav» kveler slagkraft - og det overordna kravet til ekstern profil.

I utgangspunktet synes jeg forøvrig at mandatet fra landsstyret virker fornuftig.

Jørn Magdahl

Forslag på navn til nominasjonskomiteen

Nominasjonskomiteen har startet sitt arbeidet, og nå trenger vi mange forslag på gode kandidater til det nye landsstyret fra dere. For mange er valg av ny ledelse i RV det viktigste som skal skje på LM, men det har foreløpig kommet få forslag på navn.RV-medlemmer og grupper må ha egne diskusjoner på valg av nytt landsstyre og sende forslag inn til nominasjonskomiteen.

Vi har ikke satt en endelig frist for når forslagene må være inne. Vi kommer tilbake med denne fristen i neste nr. av Opprør. Nominasjonene kan sendes inn til RV, Gøte-

borggt. 8, 0566 Oslo, merk konvolutten Nom.Kom., eller dere kan levere dem direkte til medlemmene av nominasjonskomiteen. Disse er: Arve Ottersen, Anne Minken, Grete Bull, Bjørn Ove Austberg (RU) alle Oslo, Åse Ribe, Nesodden, Jørn Magdahl, Nøtterøy, Eli Berg, Tromsø, Peder Martin Lysestøl, Trondheim, Aud Oppedal, Bergen.

Send også med en kort beskrivelse om bakgrunn og interesser omtrent slik dere mener vedkommende bør presenteres på landsmøtet.

Nominasjonskomiteens mandat er vedtatt av landsstyret. Vi støtter oss også på de syns-

punkter om nominasjonsarbeid som Jørn Magdahl legger fram i dette nr. av Opprør.

Flere i det sittende landsstyret har sagt de er villige til å stille til gjenvalg. Det synes vi er bra, vi trenger både kontinuitet og mange nye folk. Nominasjonskomiteens arbeid og målsetting om et sterkest mulig landsstyre er avhengig av at gruppene og enkeltpersoner kommer med mange forslag.

Grete Bull

Ny kurs for Norge utanfor EØS og EF

Eit utkast til manifest for Raud Valallianse

Av Terje Kollbotn.

Sorkapitalen, regjeringa og fleirtalet på Stortinget er i ferd med å gjennomføre ei djuptgripande og storstilt politisk og økonomisk omstilling av det norske samfunnet til fordel for EF-systemet. Maktthavarane i Norge freistar no å setje denne omstillinga i system gjennom å trumfe gjennom EØS-avtalen og i neste omgang fullt medlemskap i EF-unionen.

Raud Valallianse sitt svar er i første omgang å kjempe aktivt for å hindre ein EØS-avtale og deretter vinne eit folkefleital mot norsk EF-medlemskap.

Samstundes vil Raud Valallianse arbeide for å vinne oppslutning om ein alternativ politisk og økonomisk kurs i Norge stikk motsatt EF-tilpasninga.

Vårt langsiktige mål er eit sosialistisk Norge fritt for utbytting og undertrykking av arbeidsfolket. Etter eit nytt fleirtal ved folkerøystinga om EF-medlemskap, er vår viktigste oppgåve å samarbeide og utvikle alliansar med alle krefter som vil bygge eit fritt og sjølstendig Norge utanfor EF og EØS.

Raud Valallianse inviterer med dette til ein open debatt om ein alternativ politikk for Norges framtid utover i 90-åra. Etter vårt syn føreset gjennomføringa av ein slik politikk både nye politiske alliansar, ei vesentleg styrking av arbeiderklassen og den radikale fagrørsla si stilling, og etterkvart djuptgåande politiske og økonomiske maktendringar i Norge.

Alternativ politikk til EØS og EF-medlemskap:

1 EF er i ferd med å bli ein ny økonomisk, politisk og militær union og supermakt som aukar kløfta mellom rike og fattige land, utnyttar den 3. verda og rustar seg til handelskrig med USA og Japan.

RV SITT SVAR:

Norge må spele ei aktiv internasjonal rolle som motkraft mot heile EF-systemet. Norge må arbeide aktivt for ein ny økonomisk verdensordning, basert på fri-dom frå krig, svolt, sosial naud og nasjonal undertrykking for alle folk i verda.

Verda treng ei grunnleggjande kursendring, basert på eit globalt fellesskap til fordel for den 3. verda, gjennom omfordeling og økologisk utvinning av ressursane i verda.

Norge må i framtida utvikle samarbeid og samhandel med andre land basert på likeverd og gjensidig respekt for nasjonal sjølråderett. Samstundes må Norge opne grensene for flyktningar.

2 EF sin grunnlov - Romatraktaten - byggjer på fri marknadsliberalisme og kapitalen sine »fire friheter»: Fri flyt av kapital, varar, tenester og arbeidskraft.

RV SITT SVAR:

Norge må sikre nasjonal kontroll og handlefridom over kapitalkreftene, finans- og kredittsystemet og naturressursane. Konesjonslovane må skjerpast og handhevast. Spekulativ kapitaleksport må forbys. Norge må bryte med EF sitt valutasamarbeid EMU. Norge må utvikle ein nasjonal plan for å gjenreise og utvikle ein allsidig vareproduksjon, basert på naturgitte, teknologiske og menneskelige ressursar i heile landet.

3 EF har utvikla ei stadig sterkare sentralisering og konsentrasjon av kapital og politisk makt, der drivkrafta er maksimal profitt for dei sterkaste kapitalkreftene.

RV SITT SVAR:

Norge må utvikle eit lokalt og nasjonalt folkestyre, der samfunnsøkonomiske mål om desentralisert næringsliv, spreidd bosetting og ein aktiv distriktsutbyggingpolitikk står sentralt.

4 EF har ei stadig stigande arbeidsløysing, og ei enorm sløysing og skalting og valting med menneskelig arbeidskraft.

RV SITT SVAR:

Norge må satse alt på ei samfunnsutvikling og eit økonomisk system som sikrar full sysselsetting i alle delar av landet, både blant kvinner og menn. Menneskelig arbeidskraft er vår viktigaste ressurs - ikkje eit problem. Mange uløyste samfunnsoppgåver og uutnyttede naturressursar ventar på menneskeleg innsats. Norge må satse meir både på industriell verdiskaping, primærnæringar som jordbruk og fiske - og på utbygging av offentlig sektor. Å auke graden av sjølberging i Norge er å auke sysselsettinga og å gjere landet rikare og meir allsidig. Norsk industriutvikling basert på rein, fornybar vasskraft, og utbygging av alternative energikjelder må stå sentralt i ein alternativ økonomisk politikk i Norge.

5 EF har eit system der miljømessige og økologiske omsyn kjem i bakleksa kvar gong dette er «konkurransavidande» og trugar profitten. Varer og miljøstandarder som er tillatt i eitt land, er tillatt i alle medlemsland, sjøl om det inneber fare for liv og helse. Kortsiktig øko-

nomisk vekst for dei få, bruk- og kast-samfunn og spekulativ reklame er typiske kjennetegn på EF-samfunnet.

RV SITT SVAR:

Norge må bli eit samfunn der økonomi og økologi går hand i hand - og helse, miljø og tryggleik kjem i fyrste rekkje. Norge må utvikle ein nasjonal plan for videreføring av råvareproduksjon, maksimal utnytting/gjennvinning av avfallsstoff, og energiøkonomisering på alle plan. All produksjon må gradvis leggast om i samsvar med økologiske prinsipp. Det må i stadig større grad satsast på å nytte alternative, fornybare energikjelder. Norge må styrke og handheve betre arbeidsmiljølova, innføre verdas strengaste reglar når det gjeld helsefarlege produkt og aktivt stø alle som satsar på å utvikle miljøvenleg produksjon og vareutval. Ein slik politikk vil gjere landet vårt betre å leve og arbeide i i framtida - og vere eit døme for andre land.

6 EF gjennomfører ei storstilt privatisering av velferdsordningar og sosiale tenester. I EF er det i stadig større grad størrelsen på lommeboka som avgjer kva ein har rett på.

RV SITT SVAR:

Norge må gjennomføre lik rett til helse-tilbod og sosiale tenester til alle innbyggjarar, uavhengig av kor ein bur og økonomisk evne. Dei offentlege velferdstilboda må byggjast ut og kvaliteten bestrast. Auka overføringar til kommuner og fylke.

7 EF er prega av stadig større klasse-skiller og inntektsgap mellom fattig og rik.

RV SITT SVAR:

Norge må gjennomføre ei økonomisk og sosial utjamning, basert på ei betring av dei økonomiske og sosiale kårar for vanlege arbeidsfolk og fjerning av økonomiske privilegiaer for dei rikaste. I første omgang må den store gruppa arbeiderkvinner og andre lågtlønna sikrast ei løn å leve av. Lik løn for likt arbeid må sikrast mellom kvinner og menn. Minstepensjonistar og trygda må sikrast ein anstendig levestandard. Skattepolitikken må ha dette som utgangspunkt.

8 EF satsar milliardar både på å utvikle privatbilismen og eit effektivt hovedtransportnett for å tilfredsstille kapitalen sitt behov for fri og rask flyt av varer og tenester i den indre marknaden.

RV SITT SVAR:

Norge må utvikle eit allsidig og avansert kollektivtrafikktilbod. Samstundes må ras- og trafikksikring prioriterast.

9 I EF vil unionsborgarskapet etter kvart bli viktigare enn innbyggjarane sitt statsborgerskap. Ein harmonisert, kommersiell »EF-kultur» vil vakse fram på bekostning av nasjonal egenart, kultur, tradisjon og språk. Kommersiell interesse vil meir og meir prege kulturpolitikken i EF.

RV SITT SVAR:

Norge må føre ein offentlig kulturpolitikk som i mykje større grad stø det aktive og levande kulturlivet ute i distrikta. Det norske språket må sikrast ei sterkare stilling både i skule, i offentlig forvaltning og i media. Samstundes må eit fleirkulturelt fellesskap i Norge framelskast, og internasjonal, ikkje-kommersiell kulturutveksling utviklast.

10 I EF blir faglege og sosiale rettår som arbeiderklassen har stridd for, stadig undergravd. Auka lønnskildnader, vilkårlige tilsetjingar, meir og meir fleksible arbeidstidsordningar, svekka oppseiingsvern, private pensjonsordningar er kome svært langt. Fagrørsla i EF har stadig lågare organisasjonsprosent, og er stort sett kraftig svekka, splitta eller rett og slett i oppløysing.

RV SITT SVAR:

Dei grunnleggjande faglege rettane som fagrørsla har stridd for, må forsvart og styrkast. Det gjeld m.a. retten til å vere fagorganisert, opprette tariffavtale, styrking av tillitsvald-ordninga, oppsingsvernet og andre delar av arbeidsmiljølova. Dette kan best sikrast utanfor EØS og EF. Samstundes bør norsk fagrørsla utvikle kontakten med kjempande faglege organisasjonar både i EF og i andre delar av verda.

Ei sterk og demokratisk, fri og partipolitisk sjølstendig norsk fagrørsla som vender ryggen til EF-systemet, er ein føresetnad for å kunne gjennomføre mange av oppgåvene i dette programmet. Som arbeidarparti vil Raud Valallianse samarbeide med alle delar av fagrørsla som heilt eller delvis arbeidar i same leia.

Studier i RV

... jeg har sett det som min hovedoppgave å utvikle studier og motkunnskap i RV. Men det er ikke lett å nå fram i vårt politiske miljø med kollektive metoder. Man hevder at egne erfaringer er viktig kunnskap, men likevel ser vi blinde på det ekspertene kan bidra med. Hvis vi ikke kommer med noe nytt og originalt, klan det være det samme, sier Grete Bull, nestleder i RV.

En viktig oppgave for RV er å gå i spissen for studiemetoder som utløser kreftene til dem som er utsatt for nedskjæringer og ideologisk bombardement av typen snilismedebatt. Skal vi utvikle motekspertise, må vi både tenke på at utdannings- og informasjonssystemet idag bare er tilgjengelig for de 2/3-delene som har det bra fra før, og motvirke tendensen til at «enere» og eksperter får briljere med sine kunnskaper på bekostning av sjøltilliten til vanlige RV-aktivister og dem vi jobber sammen med.

Det er først når økonomiske analyser koples til dagliglivets erfaringer at helsepersonell, pasienter og pårørende ser at krisa i kapitalismen er den egentlige årsaken til krisa i eldreomsorgen. Ikke de kravstore ungdommene eller innvandrerne eller alle andre som ifølge Gerhardsen har puter under armene.

– Fortsatt er vel ideen om at massene er de virkelige heltene gangbar?

– Det heter ikke «massene» lenger, ellers kan du godt si det sånn. Det betyr i alle fall at det å lede begynner med å lytte. At kunnskapsutvikling må skje i nettverk slik vi prøver nå med helsepolitikk og eldreomsorg. Det er forresten et prosjekt som Studieforbundet Ny Verden har bevilga prosjektmidler til.

RV bygde sin utførelse om omsorgsutvalgets innstilling på forslag fra eldreaksjonen i Ålesund. Jeg sjøl måtte forandre noen av mine synspunkter i den runden, og det synes jeg er et godt eksempel på anvendt kunnskap. Innsikten og erfaringene ga politikk og aksjon, og det ga ny kunnskap.

Vi må vite om hverandre, om hvilken kunnskaper og erfaringer vi har, og hvor den finnes. Studieforbundet Ny Verden er søkt om prosjektmidler til utredningen.

– Vi må unngå å havne i en situasjon hvor politikken kun diskuteres på de åpne møtene med de kjente personene, og lar medlemsmøtene kun ta for seg driften av RV lokalt.

Et fint eksempel på anvendt kunnskap er eldreaksjonen i Ålesund hvor kunnskap ga politikk og aksjon som igjen ga ny kunnskap.

Studier i RV

– Hvordan er så studieaktiviteten i RV?

– Som du så i forrige Opprør, har det vært litt tregt, men nå begynner registreringene å komme til Ny Verden. Det jeg ikke vet, er hva som studeres, og hvilke metoder som brukes. Er det foredrag eller «bøllekursmetoden»? Er det for RVere eller når de breiere ut?

Ikke alle synes ord gir den beste formidlinga. Spesielt ikke når du leser lange artikler og dokumenter. Om en forsøker å tegne et system, et nettverk eller organisasjonsmodell, så kan det være vi oppfatter oss sjøl i rommet på en helt annen måte. det kan virke som en barnelek, men Carl Erik Schultz brukte en figur jeg tegna for ham i mange år, og Peter M. Johansen reiser land og strand rundt og tegner og gestikulerer de skiftende motsigelsene i Jugoslavia før og nå på en flip-over.

Jeg har foreslått at vi lager en utstilling i tilknytning til RV- landsmøtet, der delegater og grupper kan få presentere lokale aktiviteter og avisoppslag på kartong.

Opprørs rolle

– Til slutt, Opprørs rolle i studievirksomheten. Opprør har en stor rolle som informasjonsbærer og kan bli en virkelig organisator i klassekampen. Det blir viktig å sikre spredninga av bladet direkte til medlemmene. Jeg ønsker meg et Opprør med mer erfaringer i tillegg til skarp ideologisk debatt, avslutter Grete Bull

På tur med

MARX

Inspirert av Terje Valen har jeg brukt mye av ettersommeren til å lese - eller rettere sagt studere. Hva er marxisme? Jeg har bestemt meg for å kikke premissleverandørene i korta.

Hva har jeg å stille opp med? Først og fremst en grusom nysgjerrighet. Dernest mye politisk erfaring, men har studert mindre grunnleggende teori enn aktivtetsnivået skulle tilsi. Det er for eksempel femten år siden noen spurte meg om å holde en innledning om historisk materialisme.

-Leser forferdelig sakte, og blir lett avsporet og havner opp i å lage planer om hva som skal gjøres i stedet å skjønne det jeg leser.

-Er miljøarbeider i turnus. Det betyr at det byr seg tid da jeg er aleine hjemme.

Harald Berntsen

Den første jeg begynte på, var ei lite bok på Gyldendal fra 1976 av Harald Berntsen, «Den historiske materialismen». Var på jakt etter en helhet, en oversikt. Kortversjonen av magistergradsavhandlinga til Berntsen ga det. Den er ikke lettest,

men sammenhengende og forståelig. Svarer på spørsmålet: Hva er historisk materialisme? Siste del av boka forklarer mange begreper som kapital, produktivkrefter, klasse, stat, basis og overbygning osv.

Jeg har snakket med noen av de «lærde» om hva de syns om boka. En sa at så lenge Berntsen ikke skriver om naturdialektikk eller det nasjonale spørsmål, er Berntsen en fornuftig fyr. Veit noen om hvor Berntsen har skrevet noe om naturdialektikk?

Arne Andersen fra Voss fortalte meg at Berntsen har skrevet forordet til Bernsteins bok, «Sosialismens Forutsetninger» (Pax, 1973), som var interessant og også ga en helhet. Et tips.

Boka til Engels på Oktober fra 1981 - «Feuerbach» - er en liten og pedagogisk bok. Kjøpte den på billigsalg hos Tronsmo. Bak på står det at Engels skreiv boka «for å forklare folk hvordan marxismen skilte seg både fra det idealistiske og det vulgær-materialistiske verdenssynet. I farten tar han et skarpt oppgjør med religionen og alle andre ideologier som hindrer oss i å forstå verden som den er,....».

Jeg synes Engels skriver mer forståelig enn Marx.

Omveier

Det er mange måter å nærme seg marxismen på. Jeg brukte mye tid på å sirkle rundt den

gamle mannen. Terje Valens hefte hadde jeg med meg i sekken ei uke til fots fra Finse til Aurland. Det var interessant, men tungt.

Så tenkte jeg at jeg ville finne ut litt om Marx. Lånte Edvard Bulls Marx-biografi (Det Norske Arbeiderpartis Forlag 1918) i anledning feiringa av at det var 100 år siden Marx ble født. Den gang kostet den kr.3.50. Idag må du låne den biblioteket og kopiere den på en kopimaskin til noen som har god råd. 210 sider, dvs. 105 A-4 ark. Anbefales selv om jeg bare har kommet halvveis. Det er 50% biografi og 50% politikk/teori/polemikk.

Rettt på sak

Så tok jeg omsider - etter en og en halv måned - skrittet helt ut. Den blå boka til Falken Forlag, «Økonomisk-filosofiske skrifter», blei med på hyttetur. Fikk ikke helt med meg hva Terje sa om fremmedgjøring på sommerleiren. Begynte derfor midt i boka i et kapittel om akkurat fremmedgjøring.

Til min store forbauselse greide jeg å henge med. Såpass at jeg begynte noen kapitler før og leste om privateiendom og grunnrente. Nå kan jeg muntligfortelle deg hva grunnrente er, hvis du spør.

Det var en stor opplevelse. Spørsmålet mitt er nå om alle snikveiene er grunnen til at jeg syntes Marx var overkommelig «in natura»? Eller: Hvor stor

betydning hadde turene og leiren? Det veit jeg ikke.

Men jeg er ganske overbevist om at jeg kunne ha begynt rett på Marx. Jeg ville sikkert ikke slitt noe mer med han enn med Terje Valen, for å si det sånn.

Neste tur var 70 sider originalvare: Utdrag fra «Den tyske ideologien» i boka «Skrifter om den materialistiske historieoppfatning» (Pax 1991). Den blei med på hyttetur på Skrim, diverse togreiser og i stua med beina på bordet.

Marx overrasker i denne artikkelen fra den pedagogiske siden. Ingen skal si det er lett, men jeg blir verken frustrert eller sint, men streker voldsomt under i teksten. Dette er såvidt jeg kan skjønne basis i marxismen, nemlig skillet mellom materialisme og idealisme.

Det er disse 70 sidene jeg kommer til å anbefale for de to sirkelene i marxisme vi skal ha i Vestfold. Like greit å gå rett på sak. Slite med å forstå virkeligheten må man uansett. Så får vi heller ta færre sider til hver gang.

Artig om flere ble med på turen. Artig om vi fikk et kort eller en reiseskildring. Husk å send noen ord hjem, da!

Erik Ness

Kjetil Granli og Alex Stewart (Foto: Erik Ness)

Hurtigsirkel

... det ble få medlemmer igjen i Rød Ungdom i Sandefjord i høst. Folk flytta og dro i militæret. Vi diskuterte åssen vi skulle få nye medlemmer, forteller Kjetil Granli og Alex Stewart fra Rød Ungdom i Sandefjord til Opprør.

På RU-møtet hvor de diskuterte rekruttering og hva som måtte gjøres, ble en gammel metode børstet støv av: hurtigsirkel. Temaene var de samme de hadde brukt før:

- Filosofi
- Politisk økonomi med jenteperspektiv
- EF og imperialism/rasisme.
- Miljø

På møtet ble datoer, tid og sted bestemt. Innledere ble ringt opp og avtale laget. Alt klappet og klart.

Ti dager

- Hurtigsirkel betyr gjennomføring på ti dager. Vi avslutter 24.september, og håper å få mange med innover til Oslo dagen etterpå, sier Alex som legger til at riktignok var det akutt behov rekruttering, men påfyll med teori var nødvendig blant RUerne også siden det hadde blitt mest praksis de siste to åra.

-Det er tunge temaer?

-Nei, egentlig ikke. Det er de «plankene» vi har kjørt på tidligere. Folk skjønner at ting henger sammen, og det får man med seg først når man har vært gjennom alt, sier Alex.

-Ti dager er ikke lang tid på en sirkel?

-Det ene er at jeg skal i militæret om kort tid. Det andre er at det er mye lettere å henge med hvis det ikke drøyer over lang tid. Det er mye annet som skjer, så det er bra å få det unnagjort, sier Kjetil.

Studier uten lesing

-Hva med å lese til møtene?

-Vi har ikke pleid å gjøre det, men innlederne har ofte med seg litt stoff til videre lesning. På den videregående sirkelen vi planlegger, må man lese, sier Alex.

-Hvordan skaffer dere innledere?

-Vi kjenner noen sjøl og så ringer vi til folk vi kjenner og ber dem tipse oss om folk som veit noe om temaene våre, forteller Kjetil. Da Opprør traff de to RUerne, måtte de finne en ny innleder til politisk økonomi, men ellers var Jørn Magdahl, Bjørn Hauger og Pål Steigan «i boks».

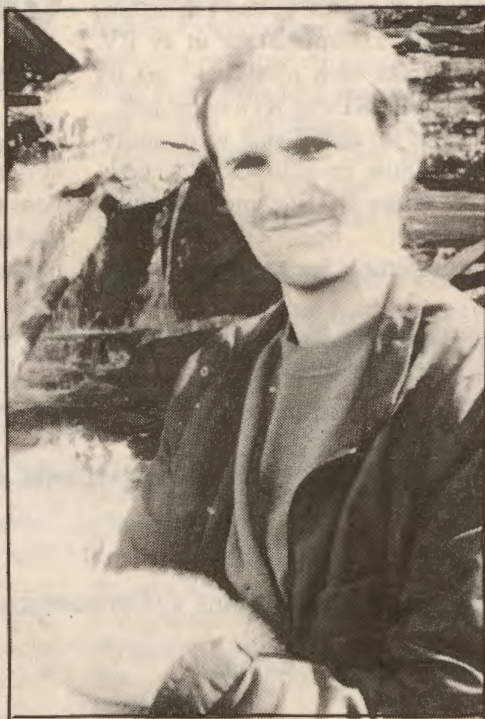
Beklager fullt!

-Åssen er responsen?

-Kvota på 15 deltakere ble fylt opp før vi rakk å dele ut løpeseddelen. Vi kommer til å spre løpeseddelen allikevel og se om vi setter igang en sirkel seinere. Inntil videre får vi si «beklager fullt». Dette er det marked for, sier Kjetil.

-I Sandefjord er det en liten opptur/radikalisering av ungdom igjen, sier Alex som legger til at de sjølsagt registrerer sirkelen i Ny Verden og får deknet noe av utgiftene på den måten.

Erik Ness

Kåre Lie, marxist (Foto: Ola Sæther)

Valen med Risotto

„Sist fredag var vi samlet 12 mennesker foran TVen. En stor gryte med risotto og videoen med Terje Valen, melder Kåre Lie på telefonen fra Voss.

Kåre Lie er mannen som tok med seg videoen med Terje Valen og Torstein Dahle hjem, og sa han skulle få redigert og kopiert båndene til salg. Det har han gjort. Jamfør annonsen i Klassekampen og Opprør om «video til salgs». Kopieringa har forøvrig skjedd på den mer primitive måte: hjemme i stua med optaker og avspiller. Men bra har det blitt.

„Dere så første del av Valens innledning på en og en halv time. Var ikke dette ganske tungt i slutten av uka?

„Nei, vi tok det med ro, og stoppa hver gang det ble innfløkt. Fant fram bøker for å supplere, blant annet kjempeboka til Engels (Sosialismens utvikling fra utopi til vitenskap). Diskuterte og stilte spørsmål. En fant fram et dikt i diskusjonen om fremmedgjøring.

„Holdt på fra etter Dagsrevyen til midnatt. Det var en sammensatt forsamling. Noen var med i AKP og/eller RV. Andre var ikke med i noe parti i det hele tatt. Stor stemning for at vi treffes i midten av oktober og ser del to. Så avslutter vi med Torstein Dahles innledning om politisk økonomi en gang før jul.

„Få med at det er nyttig at folk som skal på seminaret i Voss (Se annonsering annet sted i Opprør), har sett videoen, sier en entusiastisk sauebonde, Kåre Lie, fra Voss.

Erik Ness

«Den flerstemmige revolusjonen»

Den flerstemte ettpartistaten

Av Anders Ekeland

Kjersti Ericssons bok «Den flerstemmige revolusjonen» er preget av revolusjonært engasjement og vilje til nytenkning. Men KE klarer ikke å fri seg helt fra fortida. Et eksempel er KEs forhold til ettpartistaten, som er den modellen for sosialismen som KE desverre fortsatt tenker innenfor. Det kommer klart fram i KEs oppsummering av erfaringene fra Sovjet og Kina.

KE oppsummerer erfaringene fra Kina og Sovjet slik:

«Nødvendigheten av å organisere motkrefte er kanskje en av de viktigste lærdommene en kan trekke av sosialismenes historie hittil. Flere av arbeiderklassens og folkets viktigste politiske redskaper ble oppsugd og omformet av staten og byråkratiet.

- Det kommunistiske partiet, som skulle være arbeiderklassens viktigste redskap, ble statsbærende, integrert i byråkratiet og dermed ødelagt som redskap for klassekampen nedenfra og kritisk element i samfunnet. Det er liten tvil om at bolsjevikpartiet var arbeiderklassens politiske representant, ikke bare i navnet men også i gavnet. Kinas kommunistiske parti var arbeiderklassens og fattigbøndenes parti. Når disse partiene ble integrert med stat og byråkrati, mistet de viktigste, revolusjonære klassene i Sovjet og Kina et uavhengig, politisk parti som representerte dem. Men også i det nye samfunnet er det nødvendig med en politisk organisasjon som uttrykker de viktigste revolusjonære kreftenes interesser, et parti som kan lede klassekampen fram mot den klasseløse kommunismen. Dette partiet må være uavhengig av statsbyråkratiet, det må være forankret blant arbeidsfolk på grunnplanet.»

Som vi ser opererer KE fortsatt bare med et parti. Den sentrale lærdommen at undertrykkelsen av mensjeviker og venstresosialrevolusjonære bidro avgjørende til at bolsjevikpartiet ble integrert i staten går KE hus forbi. De venstresosialrevolusjonære og mensjevikerne representerte i høyeste grad «motkrefte». KE ofrer ikke så mye som en linje på forbudet mot fraksjoner innafor bolsjevikpartiet i 1921, som bidro vesentlig til byråkratiseringen av bolsjevikpartiet. Det sentrale apparatet kunne knekke enhver opposisjon - ikke gjennom politisk kamp, men ved å beskyldte den for fraksjonsvirksomhet. Den metoden er så effektiv at DNA og LO bruker den flittig den dag i dag. Det er riktig at bolsjevikpartiet hadde et flertall blant arbeiderklassen i mange store byer høsten 1917. Men de hadde bare ca. 25% på landsbasis, og de oppløste den konstituerende forsamling. KE nevner heller ikke at det i 1917 var en sterk stemning på grunnplanet en koalisjonsregjering av bolsjeviker, mensjeviker og venstresosialrevolusjonære. Det ble ført lange for-

handlinger om dette. Forhandlingene resulterte i at de venstre sosialrevolusjonære satt i regjeringa fram til våren 1918. Når det gjelder oppslutning er ingen tvil om at mensjevikerne tok igjen mye av det tapte utover våren 1918. Men når mensjevikerne vant valg til sovjetne utover våren 1918 så brukte bolsjevikerne administrativ makt for å hindre at mensjevikerne fikk makta i de lokale sovjetene. Og hvor mange ville ha stemt på bolsjevikerne våren 1921, eller i 1925? Kort sagt, en gikk fra en flerstemt revolusjon og til den enstemte (Stalin) ettpartistaten. For når bare tilslutt et parti er det en naturlov at det smelter sammen med statsapparatet. Det er en logisk konsekvens av dette forbudet at tendenser og fraksjoner innafor dette ene partiet må forbys. Alt tyder på at Mao hadde støtte fra et flertall av folket i 1949, og ville vunnet ethvert valg. Men ville han gjort det i 1956 hvis han hadde gått til valg på «Det store spranget»? Det er helt utrolig at KE skriver en hel bok om nødvendigheten av at vanlig folk har makt og overhodet ikke nevner at det viktigste middelet mot byråkratisering og overgrep: frie, hemmelige valg på alle nivåer. Dette er spesielt viktig når folk sjøl mangler enkelte forutsetninger for å styre: tid til politikk, solid utdannelse, politisk skoleing etc. Da er det avgjørende at de ihvertfall kan velge hvem de vil bli ledet av, slik at de kan sjalte ledere som skjeier ut. Egentlig burde det følge av KEs teori om flerstemthet at helt sikkert kommer til å eksistere flere revolusjonære partier. Eller i det minste tendenser og fraksjoner innafor det revolusjonære partiet. Men tendens- og fraksjonsfrihet er fremdeles like tabu for KE som homofili for KrF. Det er synd - for det forhindrer at AKP kan spille en konstruktiv rolle innafor RV, som en av stemmene i koret. Istedenfor får vi en rivalisering, misforstått markeringsbehov, krangel om penger mellom tidligere siamesiske tvillinger osv. fordi KE og de fleste andre AKP'ere fortsatt tenker innefor en ettpartistatmodell. Det er snart ti år siden KE tilsynelatende tok et oppgjør med ettpartistaten, men når det kommer til krita det bare overflaten som er forandret. I ryggmargen sitter ettpartistatens refleksjoner fortsatt godt fast.

Forholdet AKP-Rød Valgallianse

Ei linje for enhet

Av Erik Ness

På forsommeren dro Solveig Mikkelsen og Trond Andresen igang en RV-AKP-debatt i Klassekampen. I høst fulgte Anders Ekeland opp. Grunnen til at jeg har deltatt i debatten, er at de vil skyve kommunistene ut av RV. Det godtar jeg ikke uten motstand - og da tenker jeg både på AKPs og RVs interesser.

Forutsetningen for at RV skal være landsomfattende og spille en politisk rolle, er at medlemmene velger å krige mot de andre (les: kapitalismen) og ikke med hverandre (les: Rverne). Jeg er ganske sikker

på at hvis tendensene til kriminalisering av AKPer i fronten som ikke gode nok RVer, skyter fart, er det baneskuddet for RV-prosjektet - enten man hadde de eller de ideene om hva man vil med RV. Man mister folk. Å bygge noe nytt og stort på restene av en krig er slitsomt - selv om noen fiender skulle være døde.

En felles kultur og en felles politisk plattform utvikles ved å delta sammen i kampen mot EF, sosialdemokratiet, miljø- ødeleggelsene, mannsjåvinismen, kvinneforakten. De som tror at metoden er å gjøre AKP til hakkekylling, tar feil.

Vi står foran et landsmøte i RV med mye usikkerhet. Hvis frontene er like skarpe og fiendtlige som på AKPs landsmøte i 1990, tror jeg det kommer til å bli et helvete RV ikke kommer til å komme ut av som landsomfattende parti. Derfor må landsmøtet diskutere og utvikle de 90 prosentene som er vår felles plattform og ikke bruke 90 prosent av tida til å «diskutere» de 10 prosentene vi er uenige om.

AKPerne er i siget selv om vi er færre. Vi jobber med studier, med ungdom, EF. Med RV i og utenfor kommunestyrene. Det er et sterkt ønske om å få til noe, se resultater. De siste åras unntakstilstand i AKP er over, og det er medlemmene begeistret over. Nå skal kreftene brukes til noe fornuftig. Mange av oss bruker kreftene i RV og er respekterte RVer der vi bor.

Ønsket om å få til noe - nærmest et krav - er sterkt i vår bevegelse. Det står i motsetning til krangling/fruktesløs debatt. Ingen vil bære vann og ved til et prosjekt som er slitomt og taper krefter, der krigen er det normale.

Det er et ikke lite ansvar å få 90 prosent til å bruke kreftene på å utvikle de 9/10-delene vi er enige om.

Retting

Av Jo Lundsbakken

Retting til «MI-søge» i forrige Opprør. Her er heile av ei setning som vart trykt ufullstendig: «Leve Stalin-Sovjet og Hoxha- Albania og resten av Aust-Europa fram til Stalin dør, ned med post-Stalin-Sovjet og post-Stalin-Aust-Europa minus pro-Stalin- Hoxha-Albania.»

Eg glømt å nemne Jugoslavia.

Vestunionen og Norge

Overraskende?

Av Jan Hårstad

Roald Helgheim fortalte i en stutt forleden at det var stor fotballinteresse i Klassekampens redaksjon. Det er merkelig, for en av de vanligste tankene jeg får ved lesningen av avisa er følgende: Jeg er glad disse folka ikke

er forsvarsspillere på et fotballag for ellers ville de blitt spilt trill rundt. (Jeg vet at Egil Olsen har skrevet en studiebok om finter; de kan varieres i det uendelige. «Det listigste dyr er det sterkeste», heter et ordtak. Den marxistiske tradisjonen framholder at i høyere politikk er ord masker.

Finn Sjøe skriver 3.9: «Men at Holst så klart vender seg mot en EF-hær, vil overraske mange.»

All den stund Norge er et Nato-land med dype politiske røtter til Natos dominerende makt, USA, måtte det før eller senere komme fram en slik verbal «protestpolitikk» som den Holst lanserer. USA er dypt bekymret over hvor travelt de europeiske imperialistmaktene, ni i tallet, har det med å bygge opp Vestunionen som selvstendig Europeisk Hær. De liker det svært dårlig.

Borgeskapets militære filosofer har skrevet med begeistring om Norges innlemmelse i Vestunionen; den pågår for fullt. Høyres Jan Petersen i Utenrikskomiteen skriver i Aftenposten 24.juni under overskriften «Både Nato og EF»: Den eneste måten å sikre dette på, er ved norsk medlemskap både i EF og Vestunionen.» (sikkerheten for Norge)

5. august i år skriver forsvarsminister Holst: «Vestunionen har satt fredsbevarende operasjoner på dagsorden. Her kan Norge bidra med erfaring og kompetanse. Etter hvert vil det nok bli behov for å utvikle muligheter også for fredsopprettende operasjoner.»

10.august skriver Frank Bjerkholt i Aftenposten begeistret »Historisk mulighet for landet vårt» - «et historisk skritt for Norge å knytte seg til det» - «Når den norske regjering erklærer seg beredt til å være med på å bære et slikt ansvar, er det et skritt av betydelige dimensjoner. Kanskje skyldes det som mervarmen at det ikke har avfødt oppmerksomhet i de kretser som av tradisjon er imot norsk sikkerhetspolitisk engasjement utenfor landet.»

Poenget er nå at den norske regjeringen ligger i drøftelser med Vestunionen om assosiert medlemskap!! Og som Bjerkholt helt riktig gjør rede for: «Vestunionen etablerer en militær planleggingsgruppe bestående av 25 offiserer under ledelse av en italiensk general. Den er operativ fra oktober av.»

Det finnes to forklaringer på Holsts verbale hurlumhei mot Europahæren som kanskje overlapper hverandre. den ene er at han vil gi de norske forhandlerne med Vestunionen den nødvendige ro for å planlegge Norges gradvise inntreden fra observasjon til assosiert og fullt medlem av Europahæren i kim; Vestunionen. Den andre er at USA har irritert seg noe mektig over det norske borgerskapets jodlende begeistring for den tysk-franske militæraksen i Europa og har gitt politiske signaler om dette.

Denne finten fra Holst blir uforståelig om man ikke fatter at det bak diplomatens parfymerte ord, pågår en kamp på liv og død mellom imperialistblokkene om hvem som skal ha hegemoniet i «The new war order». Og Norge ligger midt i skuddfeltet. Ellers som det heter hos Bjerkholt: «På amerikansk side er man ikke helt begeistret for utviklingen.»

NESTE NUMMER:

PRODUKSJONEN ER UNDER OMLEGGING.

FØLG MED I ANNONSE I KLASSEKAMPEN

FRISTER FOR INNLEGG I NR. 7 ER 27. OKTOBER OG FOR

NR. 8 DEN 24. NOVEMBER. MAKS 500 ORD. HELST PÅ

DISKETT. DEBATTINNLEGG SENDES TIL ERIK NESS, STEING-

ATA 10, 3257 LARVIK.

NB!

INNLEGG, DEBATT OG FORSLAG I FORBINDELSE MED

LANDSMØTET I RØD VALGALLIANSE SENDES DIREKTE TIL

RV-KONTORET:

RØD VALGALLIANSE V/OPPRØR-REDAKSJONEN

GØTEBORG GATA 8

0566 OSLO

INNLEGG I OPPRØR:

INNSENDE DEBATTINNLEGG Plasseres oftest på debattsidene. PASSE LENGDE PÅ ET DEBATTINNLEGG ER CA. 500 ORD ELLER CA. 3000 TEGN HVIS DU BRUKER PC. INNLEGG SOM ER LENGRE ENN DET, ER DET STOR SJANSE FOR AT VIL BLI FORKORTET.

FLERE SENDER NÅ INNLEGG PÅ DISKETTER. OPPRØR RETURNERER DISKETTEN NÅR DU VEDLEGGER RETURPORTO.

ABONNEMENT:

ENKELT-ABONNEMENT KOSTER 85 KRONER PR.ÅR. BETAL TIL: OPPRØR, GØTEBORG G. 8, 0566 OSLO, POSTGIRO 08230311944. RV-GRUPPER OG AKP-LAG SOM VIL AT MEDLEMMENE SKAL FÅ OPPRØR DIREKTE HJEM I POSTEN, BETALER 25 KRONER PR. MEDLEM.

Eiendom og feminisme

I forrige nummer hadde vi et intervju med Terje Valen om Marx og kvinnefrigjøring. Denne gangen har vi snakket med Torill Nustad, som er ny leder for kvinneutvalget i AKP.

Hun er ikke helt enig med Valen. Et kjernepunkt er hvordan kvinneundertrykkinga oppstod.

– Terje Valen refererer først og fremst til to forskjellige teorier om kvinneundertrykkinga. Selv plasserer han sitt syn i den teorien som starter hos Marx og Engels, og som ser eiendommens inntreden i historia som det viktigste forholdet i analysen av kvinneundertrykkingas opprinnelse og utvikling. Hvordan ser du på dette?

– Valen setter dette opp mot teoriene til Marilyn French og Rosalind Miles, og karakteriserer dem som borgerlige feministe. Jeg synes det blir for enkelt. Ta boka til Miles – «Kvinnorna och vardshistorien». Jeg synes han tolker henne for ensidig i sitt bilde. Etter mitt syn leverer hun et viktig bidrag til analysen av hvordan kvinneundertrykkinga oppstod. Hvis en bare leser Miles, kan det se ut som økonomi spiller liten rolle, men boka er et viktig tillegg til det som er skrevet før. Hun tar for seg utviklinga av den ideologiske undertrykkinga og maktkampen mellom kjønna på forskjellige plan, og det hører absolutt med. Å legge slik vekt på eiendommen som Valen gjør blir for entydig, synes jeg. Hvis boka til Miles gir riktige beskrivelser av historia, viser den at spørsmålet om eiendommen blir altfor en-

kelt. Den forteller om samfunn, for eksempel Egypt, som hadde utvikla eiendom, hvor kvinnene likevel hadde en sterk stilling over lang, lang tid. De hadde rett til eiendom, rett til skilsmisse, rett til å delta i samfunnet.

– Kan du trekke fram noe av det du synes er viktig ved boka til Rosalind Miles?

– Hun sier en del som kan ha betydning for hvorfor kjønnsmotsigelsen har vrt så krass, hvorfor kvinneundertrykkinga gjennom historia har vrt såpass hard og brutal. Slik som Terje Valen også er inne på, at kvinnene i utgangspunktet var det sterke kjønn, så beskriver boka samfunn som dyrket kvinneguder, hvor det legges vekt på kvinners seksualitet og nytelse – også som viktig del av gudebildet – mens menn på mange måter er underordna. Boka beskriver også samfunn hvor begge kjønn er relativt like. Det er jo forøvrig et interessant poeng at kampen mellom kjønna er tydelig også i mytologien, og typisk nok blir dette en viktig del etterhvert som de store verdensreligionene utvikler seg. De er utprega patriarkalske. Kvinnen er annenrangs vesen, fratatt retten til å velge mann, til skilsmisse, til eiendom og retten til å delta i samfunnet.

– Miles knytter kampen mellom kjønna mye til mannens forhold til

reproduksjon. Hun ser det slik at det kommer til et punkt hvor menn ikke lenger vil finne seg i å være annenrangs, og at dette blant annet henger sammen med forholdet til reproduksjon. Men jeg synes ikke hun legger ensidig vekt på det, hun ser også det økonomiske grunnlaget. Mannen tar opp kampen om makta ut fra sitt forhold til reproduksjon samtidig som det skjer en endring av samfunnet fra samler-stadiet til utvikling av jordbruk. Andre ting som styrka mannen har sammenheng med den store befolkningsøkninga, med påfølgende folkevandringer, hvor mannen hadde rollen som beskytter. Mannens makt befestes og understrekes ved at vi får samfunn hvor en gud er den rette, og den guden er mann. Jeg var inne på brutaliteten i kvinneundertrykkinga, og hvis vi for eksempel ser på en sak som omskjringa av kvinner, så tror jeg ikke det er noe tilfeldig over det. Det handler om å kontrollere kvinnen ved å kontrollere kroppen hennes. Jeg synes at boka til Miles i det hele tatt inneholder mange viktige poenger som rimer med historia.

– Ellers inneholder den skildringer av sterke kvinner opp gjennom historia, hvordan de har fått makt og innflytelse og hvordan de er blitt møtt. For eksempel ble vitenskapen tatt i bruk for å holde kvinner på plass. Det ble kokt opp medisinske

begrunnelser for at kvinner ikke hadde helse til akademisk utdanning. De ville ikke kunne utvikle seg som kvinner, ville ikke kunne amme barn, o.s.v. Vi får også et perspektiv på at kvinnebevegelsen ikke er noe 70-talls fenomen. Den har sterke historiske tradisjoner. Kvinnene var en viktig kraft i den franske revolusjonen, det var kvinnene som gikk i spissen for å hente kongen ut av Versailles. Kvinnebevegelsen har stått for delkrav, men også krav om revolusjon.

– Med dette perspektivet i bakholdet, la oss se på kvinnekampen nå.

– Slik som kvinnene historisk har gjort, kjempa for materielle krav samtidig med kampen for seksualitet og stemmerett, må vi også nå kjempe på flere fronter. Det dreier seg om ei lønn å leve av og saker som kampen mot porno og for abort. Jeg synes det blir altfor enkelt å beskrive kvinnekampen først og fremst i forhold til å gå ut i produksjonen, slik Terje Valen gjør. På den ene sida har kvinners forhold til produksjonen vrt dirigert ut fra kapitalens behov helt fra industrialismen starta, samtidig som kvinners arbeid aldri har blitt verdsatt til mer enn 75% av menns. Det er et konstant og allment forhold uavhengig av plas-

sen i produksjonen. På den andre sida har vi den ideologiske kampen, som nærmest faller bort hos Valen. For eksempel spørsmålet om reproduksjon, som er kvinnens ansvar, og som er en viktig sak i debatten om familien. Et eksempel her kan være at revolusjonen i Kina faktisk ga kvinner rett til skilsmisse, men det ble masse spektakkel da mange damer krevde skilsmisse. Da ble lovgivningen straks stramma inn.

– Du er ny leder for kvinneutvalget i AKP. Hva ser viktig ut framover?

– Vi er inne i en studiebevegelse om Marxismen. For å unngå overkjøring av kvinnespørsmål snakker vi om at det bør holdes marxismekurs for damer. For eksempel lurer jeg på om ikke kvinnens forhold til reproduksjon må trekkes inn når vi skal se på varens verdi, knytta til arbeidskraftas verdi og spørsmålet om kvinners verdi på arbeidsmarkedet. Ellers opplever vi stadig stikk og hentydninger om at partiets kvinnepolitikk er borgerlig feministisk. Utvalget mener ikke det, men vi er for å få opp diskusjonen om det stemmer eller ikke, avslutter Torill Nustad.

Birger Thurn-Paulsen

Studietur til Kurdistan

For meg var sommerens studietur, arrangert av AKP, mitt første møte med Kurdistan og det kurdiske folket. Turen gikk via Istanbul og Ankara til Nord Kurdistan. Det ble et møte som rørte ved noe dypt inne i meg. Som gjorde at noe i livet mitt forandret seg, skriver Kristin Ingebrigtsen i dette reisebrevet.

Det var et møte med en storslått natur. Små landsbyer. Høye og ville fjellmasser med sne på toppene. De fantastiske elvene. Vinteren i disse områdene er beinhard og iskald. De store byene har et yrende folkeliv. Diyarbakir har sin gamle og fascinerende bymur.

Tedrikkende menn. Menn, gamle og unge, stolte. Kvinnene, ikke så synlig i bybildet. Om ettermiddagen traff vi dem. I sine egne bakgater hvor de levde sine kvinneliv. Ikke lenger så tildekt og ikke mindre stolte enn sine menn.

Handlingen, pruttingen, den støyende musikken fra tusen kasettspillere, luktene av

frukt, krydder, tobakk og smalehoder, det var fascinerende og vil bli sittende fast i lang tid. Det samme vil nærværet av soldater, militære, politi.

Det var et møte med mennesker. Med det kurdiske folket. Et stort og modig folk. Den undertrykkingspolitikken som Tyrkia har ført mot det kurdiske folket gjennom en årrekke har ført til at ønske om frigjøring har spredd seg i hele landet. Den nasjonale bevisstheten stakk dypt.

V-tegn og PKK

Overalt hvor vi kom, snakket folk om kampen. Om frigjøringskampen. Ungene viste stolt V-tegn og foran PKK slagord malt på veggene i de trange smugene. Vi var forbauset over hvor åpenlyst menneskene viste støtte til «peshmergas». Det var åpenbart at geriljakampen var en inspirasjon også til andre deler av motstandskampen.

Vi snakket med politiske ledere, journalister, menneskerettighetsforkjempere. Vi traff mennesker hjemme i landsbyene sine. Overalt ble vi fortalt de samme historiene. Om et folk som er fratatt de mest elementære nasjonale og demokratiske rettigheter. Vi kom nært inn på drapet av flere journalister, de «våpenløse krigerne.»

Dødsskvadroner

Tatt av dage av dødsskvadroner. Skremmen, de, dødsskvadroner hører ikke hjemme i Europa. Vanskelig å fatte, men likevel så brutalt sant. Modige mennesker, tatt av dage fordi de forfekter ytringsfrihet. Vi traff ledere for menneskerettighetsorganisasjonen IHD, utsatt for drap, tortur, vilkårlig fengsling. Fordi de dokumenterer overgrep, tortur, fengsling, tvangsdeportasjon av hele landsbyer. «Hvor finnes rettferdighet», spør de.» Og hvor blir det av vestens reaksjoner?

Vi kan ikke svare.

Vi opplevde på nært hold Tyrkias terrorbombing av sivilbefolkningen. Så smerten og redselen. Ble imponert over styrken og beslutningen om å ikke gi opp.

Det er en skitten krig. Det er overlatt og systematisk vold iverksatt for å terrorisere hele befolkningen. Det er mennesker og ikke territorium som er målet. Krigen ødelegger familier, bryter opp sosiale relasjoner, ødelegger livsgrunnlaget. Ved å ramme politiske ledere, journalister og andre som representerer viktige verdier, skal folk demoraliseres og paralyseres. Tortur, lemlestelser og summariske henrettelser.

Det var et møte med barn. Barn, som minst

av alle har mulighet for å beskytte seg mot krigens redsler. Det barnet som har opplevd krigen på nært hold, vil alltid gå med krigen inne i seg. Det er det viktigste argumentet for å kjempe for fred.

Musikken

Det var et møte med den kurdiske kulturen, fremfor alt med musikken. Musikken som gjenspeiler kurdernes liv, kjærlighet, håp, kamp og frihetsslengsel. Vi følte hvordan musikken bandt folk sammen og styrket håpet. Det var en fin opplevelse å bli innlemmet.

Tilbake til Norge får vi meldingen om Cirkak. På ny er hundrevis av uskyldige mennesker blitt drept og enda flere såret. En landsby på 30000 mennesker er blitt lagt øde. Menneskene er drevet på flukt. Vi minnes den gamle damen i Cirkak som hadde mistet alt hun eide: «Det eneste vi ber dere om er at dere forteller til all verden hva det er vi utsettes for. Og at dere ikke glemmer.»

Takk til AKP som tok initiativet til og gjennomførte turen på en glimrende måte.

Kristin Ingebrigtsen

Studier? Studier. Studer!

Ikke vent på oss. Start nå. Begynn med å diskutere hva dere i laget sjøl kunne tenke dere å lese eller diskutere, og sett igang med det. For noen kloke mennesker har funnet ut at når vi har starta, så er vi i gang...

AKP skal bestå og videreutvikles som kommunist-parti - det ble vedtatt på partiets landsmøte. Men framtida stiller oss og revolusjonære over hele verden overfor mange ubesvarte spørsmål om revolusjonens muligheter og forvaltninga av arbeiderklassens makt. Spørsmål om sosialisme i ett land, om den strategiske betydninga av kjønnsarbeidsdelinga osv.

Ingen har tenkt at AKP skal finne svar på disse spørsmåla i løpet av de første to åra, men skal studier i vårt politiske grunnlag ha mening som noe annet enn «rituelle knebøyninger» eller jakt på «fasit» må vi tørre å stille mange av dem. Det er her studiekampanja starter, syns jeg.

Hva er kunnskap?

Hvorfor studerer vi? Er det fordi Marx eller noen andre har funnet alle svar en gang for alle, og alt vi trenger å gjøre er å finne dem, lese og le? Nei, mener jeg. Vi studerer for bedre å forstå vår egen virkelighet, for å endre den.

Jeg tror spørsmålet om hva som er kunnskap kan vre en fornuftig innfallsvinkel til et studieopplegg i et partilag eller for en studiesirkel.

Marx, Elstad og Ericsson

La meg kort repetere hva landsmøtet bestemte at vi skal studere. Marx:

Utdrag fra «Den tyske ideologi» i «Skrifter om den materialistiske historieoppfatning» (Ca. 70 sider. Pax 1991 eller også i Marx og Engels verker i utvalg bind 2 Pax 1970, -72, -75 og -81).

«Privateiendom og kommunisme» (Ca. 15 sider. Finnes i Marx og Engels: «Økonomisk-filosofiske manuskripter» Falken forlag 1991).

Kjersti Ericsson: «Den flerstemmige revolusjonen» (Oktober 1991)

Jon Ivar Elstad: «Det norske samfunnet i slutten av 20. århundret» (Studiebok fra AKP 1989).

Andre tema

Dessuten vedtok landsmøtet at vi skal forsøke å finne svar på spørsmålet om hva som skal til for å skape ei bærekraftig utvikling bygd på global rettferdighet. Hva dette betyr for oss i Norge og hvordan vi skal forene økologisk forsvarlig utvikling og faglig kamp.

Vi må begynne arbeidet med å finne ut hvordan verden ser ut idag i forhold til hva gjeldskrisa betyr for den fattige verden, og hva vi kan gjøre mot den. Hvordan henger situasjonen i Europa sammen med utviklinga i verden? Hvilken rolle spiller Tyskland i EF? Hvordan utvikler motsigelsene seg mellom kreftene som arbeider for EF-union og kreftene som arbeider for opp-

løsning av EF? Hva betyr det nasjonale spørsmål i vår tid? Hva med motsetningene i kvinnepolitikken?

Her skulle det ikke mangle på tema å ta utgangspunkt i...

Studieopplegg

Det nye sentralstyret har begynt å jobbe med å lage et helhetlig studieopplegg for hele partiet i samarbeid med Studieforbundet Ny Verden. Dette betyr at partilag og studieringer kan få utgifter refundert gjennom Ny Verden dersom studiene markedsføres åpent sånn at folk kan melde seg på til dem. Vi skal skrive mer om dette seinere, men ta gjerne kontakt med partikontoret eller Ny Verden i Moss dersom dere lurer på noe.

Men ikke vent på oss. Start nå. Begynn med å diskutere hva dere i laget sjøl kunne tenke dere å lese eller diskutere, og sett igang med det. For noen kloke mennesker har funnet ut at når vi har starta, så er vi i gang...

Vi på partikontoret er interessert i alle erfaringer dere gjør dere, hvilke spørsmål til diskusjon som fungerte, nye måter å lese Marx på - sammen kanskje? - som gjør det lettere å føle seg klok enn dum av å lese osv. Ring, ring. Eller skriv noen ord hvis det er lettere... Lykke til.

Eva-Lill Bekkevad

Utdrag fra «Den Tyske Ideologi»

Den Tyske Ideologi ble skrevet i 1845-46. Utdrag fra denne boka finnes i «Karl Marx: Skrifter om den historiske materialismen» (Pax 1991). Dette utdraget er fra side 78 i Pax-boka.

Hadde det ikke vært så vanskelig å få tak i ham, hadde vi tipsa ham på å sette punktum oftere

» Dette historiesyn beror altså på at man utvikler den virkelige produksjonsprosessen, med utgangspunkt i den materielle produksjon av selve det umiddelbare liv, og oppfatter den form for samkvem som henger sammen med denne produksjonsmåte og er frembrakt av den, altså det borgerlige samfunn på dets forskjellige utviklingstrinn som grunnlaget for hele historien; at man både fremstiller dette samfunn i dets aktivitet som stat og forklarer hvordan alle bevissthetens forskjellige teoretisk frembringelser og former, religion, filosofi, moral osv. kan forklares ut fra dette samfunnet, og at man følger deres utviklingsprosess på dette grunnlag, hvor man så naturligvis også kan fremstille saken i dens totalitet (og dermed også vekselvirkningen mellom disse forskjellige sidene). Dette historiesyn behøver ikke, slik det er tilfelle med den idealistiske historieoppfatning, å lete etter en kategori for hver periode, det blir hele tiden stående på historiens virkelige grunn, det forklarer ikke praksis ut fra ideene, men ideformasjonene ut fra den materielle praksis og kommer i samsvar hermed til det resultat at alle bevissthetens former og produkter ikke kan oppløses ved åndelig kritikk, ved oppløsning i «egenbevissthet» eller forvandling til «spøkeri», «spøkelse», «fikse ideer» m.v., men bare ved den praktiske ovelting av de reelle samfunnsmessige forhold som disse idealistiske flokler er utgått fra, - at ikke kritikken, men revolusjonen er historiens drivende kraft, også når det gjelder religionens, filosofiens og annen teoris-

historie. Det viser at historien ikke ender med å oppløse seg i «egenbevissthet» som «ånd av ånd», men at det på hvert trinn i den finnes et materielt resultat, en sum av produktivkrefter, et historisk oppstått forhold til naturen og innbyrdes mellom individene, som hver generasjon får overlevert fra den forrige, en mengde av produktivkrefter, akpialer og omstendigheter som på den ene siden blir modifisert av den nye generasjon, men som på den annen side også bestemmer dens egne livsvilkår og gir den en bestemt utvikling, en bestemt karakter, - at altså omstendighetene like meget skaper menneskene som menneskene skaper omstendighetene. Denne sum av produktivkrefter, kapitaler og sosiale samkvemsformer, som hvert individ og hver generasjon overtar som noe gitt, er det reelle grunnlag for det filosofene har forestilt seg, apoteosert og bekjempet som «substans» og «menneskets vesen», et reelt grunnlag som ikke det minste forstyrres i sine virkninger og innflytelser på menneskenes utvikling ved at disse filosofene gjør opprør mot det som «egenbevissthet» og «de eneste». Disse gitte livsvilkår som de forskjellige generasjoner overtar, avgjør også hvorvidt den periodisk i historien tilbakevendende revolusjonære rystelse kommer til å bli sterk nok eller ikke til å kunne omstyrte basisen for alt bestående, og hvis disse materielle elementene for en total omveltning, nemlig på den ene siden de eksisterende produktivkrefter, på den andre siden dannelsen av en revolusjonær masse, som gjør revolusjon ikke bare mot enkelte vilkår innen det gamle samfunn, men mot selve den gamle «livsproduksjon», mot «totalvirksomheten» den bygger på, hvis disse materielle elementene ikke er til stede, så er det totalt likegyldig for den praktiske utvikling om ideen om denne utvikling har vært uttalt hundre ganger, - noe som kommunismens historie beviser. »

Debatten om satsinga på Stortingsvalget 1993!

Den tidligere fristen for diskusjonen er endra til 15. desember. Materialet til diskusjonen vil nå alle laga i begynnelsen av uke 46.

AKP

Kontortid:

Hver dag 0900-1145 og 1230-1530

Tlf. 02 38 42 50 Fax 02 38 46 02

Gjøteborggt. 8 • 0566 OSLO

AKP

Marxistisk renessanse - kommunistisk offensiv

Nå er den her, **videoen** fra årets sommerleir.

Terje Valens og Torstein Dahles innledning fra årets sommerleir samlet på en video.

Varighet: 5 timer.

Pris kr. 200,- pluss postens oppkravsavgifter.

De som har bestilt får kassetten tilsendt i disse dager - ikke bestill på nytt!

Er du interessert? Bestill fra AKP, Gjøteborggt. 8, 0566 OSLO, tlf. 02 38 42 50 hver dag fra 09.00-11.45 og 12.30-18.30

DIVERSE EF-MATERIALE

••• Boka til Ole Smaadahl, «EFs 5. FRIHET»
Lag i AKP, RU, NKS og RV får boka til 30 kroner + porto, pr stk, dersom de kjøper minst 3 stk! Ordinær pris: 60 kroner. Selg også i NTEF!

••• EØS-heftet
Restpris: kr 10 pr stk. Lag i AKP, RU, NKS og RV får heftet

BESTILLING:

Bok:

EFs 5. FRIHET.....stk.
EØS hefte.....stk.
EF- og EØS-plakater.....stk.
Klistremerker.....stk.

til kr 1.50 pr. stk + porto, ved kjøp av minst 20 stk. Kan brukes til utdeling på stand/underskriftssamling, når dere har dekt opp kostnadene gjennom salg av noen få!

••• EF og EØS-plakater
EF og EØS-plakater med svart skrift på gul bunn. Pris pr. stk kr 0.20.

••• Klistremerke
Nei til EF -
Nei til EØS

Kr 1 pr. stk ved bestilling over 50, ellers kr 2 pr stk.

Materialet bestilles fra AKP-kontoret enten ved å sende inn denne slippen, eller over tlf 02-384250.

Navn:.....
Adresse:.....
Postnr:.....
Telefon:.....

Send slippen til:
AKP, Gjøteborggata 8
0566 Oslo 5

Valgkampinnsamling og medlemskontigent:

Hastevedtak i november?

En del økonomiske beslutninger tar lang tid å sette ut i livet. De sakene som vil skape organisasjonsrot om de ikke er avklart i god tid ønsker jeg at blir tatt opp slik at vi prøver å oppnå enighet om dem på landsstyremøtet i november.

1. Innsamling/lotteri til valgkampen 93.

Et lotteri krever ca 3 måneder fra vedtak til loddene er klar. (Polititilsettelse og trykking av skraplodd) For å få til en skikkelig kampanje foreslår jeg at det fattes bindende vedtak på landsstyremøte i november.

Mitt forslag:

Det startes en økonomikampanje med sikte på å skaffe 600 000 til valgkampen 1993. Hovedbestanddelene:

1. Skraplodd for 500 000,- (Nettoinntekt ca 350 000) Begrunnelse: Hoveddelen av valgkampen er å verve stemmer - oppsøke folk. Lodd er en utmerket praktisk anledning til

å ta valgdiskusjoner. Stiller massearbeidet på dagsorden. 2. Rein innsamling. (Når pengene i kista klinger - Folkvord inn på tinget springer.) RV-fondet brukes som en del av innsamlingen. Tegne flest mulig for faste trekk. 90% går til fylkene direkte. Muligens salg av støttebevis.

2. Medlemskontigent

Det tar mange måneder fra et system lages til det fungerer. Med egen medlemsavis må vi ha et sentralt medlemsregister. Jeg ønsker at landsstyret i november finner fram til et enstemmig forslag (kompromiss?) Mitt forslag til debatt:

RV-kontigenten fastsettes for 1993 til kr 150,- kr 100,- tilfaller lokallaget kr 50,- sentralt for abonnement på medlemsavis (Opprør)

Begrunnelse: Du må kunne bli medlem av RV uansett hvor du bor. Medlemskapet må følge deg når du flytter. Du melder deg inn i RV - ikke i Nøtterø eller Balsfjord RV.

Inngangsbilletten for å bli med i RV skal være lav. Tilleggs-«kontigent» for grupper eller lag blir utifra dette frivillig - får mer karakter av støtte-ring. Medlemsarkiv føres av de organisasjonsledd som ønsker det og tilfredstiller minimumsstandarer. Dataregister med purretiner for kontigent og rutiner for overføring av medlemmer ved flyttinger. Tidligere er følgende forslag innsendt (utdrag):

Grunnkontigent RV sentralt, kr 100,- pr år som inkluderer abonnement på RVs medlemsblad. Lokalkontigent, inntil kr 200,- pr år. Ubeholdt halv kontigent.

Arne Roligjordet, Egil Bøyum, Roar Ellingsås.

Jeg håper at alle som har forslagsynspunkter på disse spørsmålene sender dem inn til RV og Opprør innen 20 oktober slik at vi kan få en debatt før landsstyremøtet.

Geir Christensen

Alternative veier for Norge utenfor EF og EØS - muligheter og begrensninger

Konferanse 7-8. november 1992 på Bredtvedt skole i Oslo

Plenumsdiskusjon, grupper og ti seminarer, bl.a. om

- En økonomi for velferd, produksjon og full sysselsetting.
- En offensiv for likestilling og kvinnefrigjøring
- En landbrukspolitikk på lag med naturen og den 3. verden
- Et land åpent for innvandrere og flyktninger
- På lag med den 3. verden - en sjølstendig og alliansefri utenrikspolitikk
- Et miljøpolitisk foregangsland
- Utbygging av helse- og velferdstilbud
- Strategi for fagbevegelsen

Noen av innleiderne er:

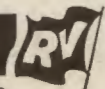
Grete Bull, Vegard Bye, Olav Boye, Torstein Dahle, Elisabeth Eide, Erling Folkvord, Magnhild Folkvord, Siri Jensen, Terje Kollbotn, Anathe Krishnan, Jon Michelet, Aksel Nærstad, Åsne Berre Persen, Olav Randen, Dag Seierstad, Heide Sørensen, Ingvild Ås, Bente Åsjord, Solveig Aamdahl.

Ja, jeg melder med på konferansen (pris kr 100)
Jeg ønsker å få tilsendt informasjon om konferansen

Navn:

Adresse:

Rød Valgallianse

Gjøteborggt 8. 0566 Oslo, tlf 02 38 42 50, fax 02 38 46 02

Dagsorden for landsmøtet:

Landsstyret har vedtatt at landsmøtet skal starte fredag 22. januar kl 1900 og avsluttes søndag 24. Landsstyret foreslår følgende dagsorden for landsmøtet:

1. Konstituering og valg av komiteer
2. Den politiske situasjonen og RVs rolle og utvikling
3. Manifest for «Norge utenfor EF og EØS»
4. Stortingsvalget
5. Programrevisjon
6. Vedtektsrevisjon
7. Økonomi; revidering av regnskap, retningslinjer budsjett
8. Valg av landsstyre og revisorer
9. Uttalelser/vedtak

Krav til å få delegat på landsmøtet:

Landsstyret har med utgangspunkt i vedtektenes bestemmelser fastsatt delegatnøkkel for landsmøtet og krav til godkjenning av delegater. Her følger en sammenfatning av landsstyrets vedtak. Punkter som er merket med * må godkjennes av landsmøtet da de ikke er vedtektsfestet.

Krav for å få godkjent delegat(er):

1. RV gruppa må omfatte en eller flere kommuner (årsmøtet kan vedta å fordele delegater på lag innenfor kommunen - se vedtektene).
2. Gruppa må være opprettet seinest 30/11 1992 (*) og være godkjent av fylkesledelsen (landsstyret der det ikke finnes fylkesledelse).
3. Gruppa må ha minimum tre medlemmer (*).
4. Kontingenten for 1992 må være betalt seinest 30/11 -92 av alle medlemmene som regnes med for fastsettelse av delegatantallet. (*)
5. Det er medlemstallet pr 30/11-92 (*) som avgjør antall delegater som gruppene får. Delegatnøkkelene er:
Under 20 medlemmer: 1 delegat
21 - 40 medlemmer: 2 delegater
41 - 60 medlemmer: 3 delegater osv. med 1 delegat for hvert 20 medlem. (f.eks. vil 110 medlemmer gi 6 delegater, 210 gir 11)
6. Det må være sendt inn et eget skjema til det sentrale RV-kontoret seinest 10/12-92 med opplysninger om medlemstall. Sjemaet må være attestert av leder og kasserer. (*)
7. Valg av delegater skal skje på eget medlemsmøte som behandler landsmøtesaker (jfr vedtektene). Det sentrale RV-kontoret skal ha navn og adresse på delegatene seinest 10/1-93. (*)
8. Landsmøteavgiften må være betalt (*)
(Landsmøteavgiften blir på mellom 500 og 700 kroner pr delegat. Alle reiseutgifter på over kr 100, - blir betalt av RV-sentralt).

Forslagsfrist til landsmøtet:

Alle forslag til landsmøtet som skal sendes ut til lokalgruppene slik at de kan behandles der før landsmøtet, må være det sentrale RV-kontoret i hende seinest 20/11 1992. Landsstyret oppfordrer alle grupper og enkeltpersoner som vurderer å levere inn forslag, til å sende dem inn før denne fristen. Forslag som reises direkte på landsmøtet, vil få en mindre demokratisk behandling fordi de ikke først er lagt fram i gruppene. Forslag som kommer inn etter fristen 20/11 og før 10/1 1993 vil bli sendt direkte ut til landsmøtedelegatene.

Programbehandling

Landsstyret går inn for at landsmøtet kun foretar mindre revidering av programmet ut i fra hva som er uaktuelt av det som nå står i programmet, og at det foretas en større programrevidering foran landsmøtet i 1995. Spørsmålet om å lage et prinsippprogram og et arbeidsprogram tas opp da.

Landsstyret ønsker å prioritere debattene om den politiske situasjonen, RVs rolle og utvikling, og et manifest for Norge utenfor EF og EØS på landsmøtet (dagsorden pkt 2 og 3).

Det har kommet inn et forslag til ny plattform for RV. Det sendes ut til alle styrene samtidig med dette numret av Opprør, og vil bli trykket i neste nummer av Opprør. Landsstyret ønsker debatt om innholdet i forslaget og om det bør realitets- behandles på landsmøtet. Landsstyret mener det bør behandles som et selvstendig vedtaksforslag og ikke settes opp mot det nåværende programmet.

Det har også kommet inn et forslag til industripolitisk program. Det vil bli trykt i neste Opprør. Hvis noen ønsker å få det før, så gi beskjed til RV-kontoret.

Om å telle bevissthet

Jeg er en av de raringene som fortsatt tilbringer en uke på AKPs sommerleir. Hver sommer. Kan ikke la det være. På Nærnes er min storfamilie. Like nødvendig for meg som for svigerforeldrene mine at vi tilbringer jula sammen.

Akkurat som de driter i hva slags presanger de får, er jeg mindre opptatt av tema, innledere og slikt. (Men jeg vil ha julepresang i år også. Bare for å ha sagt det - i tilfelle noen skulle misforstå)

Det går an å telle bevissthet. Før trodde jeg det var mekanisk materialisme. Jeg har lært at menneskets tanker er et resultat av et gjensidig (dialektisk) forhold mellom mennesket og det som er rundt mennesket. Mennesket utvikler sine tanker i utveksling med naturen, uttrykt på valensk vis(?). Men menneskelig bevissthet kan telles. Innlederen, Terje Valen, bør være enig med meg i det.

I riktig gamle dager, det vil si for omtrent femten til tjue år siden, ble tankene våre om behovet for en kommunistisk arbeideravis uttrykt gjennom antall kroner for å kjøpe rotasjonspresså til Duplo/Klassekampen. Jeg husker med fryd hvordan Jorun Gulbrandsen - som var innsamlingsansvarlig på en av de legendariske sommerleirene på Tromøya midt på 70-tallet - rapporterte hver kveld fra samtalen hun hadde med dama i skranken på det lille postkontoret.

Jorun G. er pr.definisjon morsom. (Bare for å nøre opp under mistanken om hvor mekanisk og dogmatisk denne petitskribenten egentlig er). Det startet med at dama bak skranken telte pengene i plastposen første dag. Dama telte pengene i plastpose andre dag, tredje dag, fjerde dag ogsåvidere.

Etter hvert som tellingen skred framover utviklet samtalen mellom Jorun G. og postdama seg. Fra undring, til forbauselse til diskusjon om hvordan det var mulig! Den ene plastposen etter den andre. Var det en religiøs vekkelse

på gang? Var det en samling av rikmannssønner og - døtre som isteden for å gå på restaurant, ga pengene til et eller annet minnefond?

Hun hadde gjennom sin telling av mynter og sedler registrert at noe var på gang. Hun hadde registrert «menneskets utveksling med naturen»(?). Hun kunne telle det.

Historien forteller ikke om dama la til de ekstra femten kronene sånn at 14985 kroner ble et rundt tall. Ei heller om nysgjerrigheten/diskusjonen med Jorun G, førte til at hun abonnerte på ukeavisa? Spør Jorun!

I år var det hundreogtjue - hundreogtredve voksne på Nærnes. Førti-femti pionerer. Det forteller om en bevissthet som var før leiren. De er ikke døde. De kom.

Tallene forteller ingenting om hva som skjedde på Nærnes. Spør du meg, får du ikke et klart svar. Ingen klar oppsummering, ingen analyse om hovedmotsigelsen etter fem dager sør for Slemmestad.

Men jeg kan fortelle deg hva forsamlingen gjorde med hodene sine etterhvert som de ble mer og mer inspirert/forvirret: De kjøpte bøker! Marx/Engels: «Filosofiske og økonomiske skrifter» (Falken) gikk i det nette antall av trettiseks. «Den materialistiske historieoppfatning» (Pax) av Marx gikk i tjuen. Nitti eksemplarer av heftet til Terje Valen. Pluss. Pluss. 16-17000 kroner til Rød Ungdom.

Og så gakk alle hjem og studerte Marx? Ikke jeg. Må ha en pause. Kjøpte Ofstads «Forakt for svakhet» og kjærlighetsromanen til Nils Amund Raknerud. Men Pax-boka til Marx ikke lenger står i hylla. Den nye utgava må bestilles.

Noe må jo ha foregått i hodene på disse raringene siden det ble solgt mer bøker i år enn de siste 7-8 åra tilsammen? Det er mulig å telle bevissthet.

Bare for å berolige postdama: Ingen så lyset, ingen fant svaret, men noen flere er på jakt.

ERIK NESS

